

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Líp už bylo • Dohoní Achilles želvu? • **Jak trénovat paměť?** • Bosá noha lepší než bota? • **Bota lepší než pneumatika?** • Co do letní lékárničky? • **Planetka Dobřichovice a její objevitelka** • Kultura • **Sport**

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819 ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000 | 257 710 141

dobrichovice@stavebniprodej.cz | www.stavebniprodej.cz

Nabízíme v Dobřichovicích využití

• DVOU RŮZNÝCH SPOLEČENSKÝCH SÁLŮ •

**Možnost pořádání menších koncertů, divadelních představení,
společenských akcí, školení, seminářů, kurzů tance či jiných aktivit,
obchodních a prezentačních akcí**

PRONÁJEM SÁLU DR. FÜRSTĚ:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250,- Kč/hod.
pronájem piana	50,- Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50,- Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích	individuální dohoda

PRONÁJEM SÁLU REZIDENCE ZELENÝ OSTROV (DOB CENTRUM):

pronájem sálu o velikost 100 m ² se zázemím (kuchyně, WC, hala)	300,- Kč/hod.
(vybavením vhodné pro komornější akce, bez podla, max 40 židlí)	

Bližší informace:

Diman s.r.o., DOB-Invest a.s., Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková tel.: 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

DNES S PUBLIEM Ovidiem Nasonem

Čtvero věků

Zlatý vzešel pak nejprve věk, kdy zákona, soudce
člověk byl prost a od sebe sám ctil věrnost a právo.
Nebylo trestu ni strachu a hrozivá slova se nečtila,
vyrytá v kov, a prosící dav se nemusel báti
soudcových úst: ač neměli obhájce, bezpeční byli.
Nebyla skácena dosud a nevešla do plyných proudů
pínie ze svých hor, chtíc daleké navštívit kraje:
neznali jiného břehu krom vlastního smrtelní lidé.
Srážný hluboký příkop až doposud nevroubil města,
nebylo stočených rohů ni polnice z rovného kovu,
nebylo mečů ni přilb: svůj život trávil lidstvo
bezpečně v lahodném klidu a vojska mu nebylo třeba.
Od sebe sama vše též jim dávala svobodná země,
ještě se netkl jí rýč a pluh ji nezranil dosud;
člověk, spokojen jídlem, jež poskytla příroda sama,
planík plody si sbíral a travníce rostoucí v horách,
dřínky a ostružin plody, jež visely v trnitém kroví,
žaludy též, jež na zem spadaly s Jovova stromu.
Věčné bylo to jaro a lahodných Zefýrů vlahé
vánky laskaly květy, jež vyrostly beze všech semen.
Brzy též zem, ač nikdo ji nevzdělal, plodiny nesla:
klasy tu těžkými bělal se lán, ač přeorán nebyl.
Tu proud mléka, tam nektaru proud se potokem valil,
onde zas zelený dub byl smáčen kapkami medu...

20. 3. r. 43 př. n. l., (tedy před 2060 lety) se
v italském městečku Sulmo (dnes Sulmona)
narodil Bášník. Ano, s velkým B. Publius Ovi-
dus Naso. Bášník, jemuž verše plynuly tak,
že sám o sobě napsal, že ze všeho, cokoli se
pokoušel říci, se hned stávaly verše... Je málo
takových. U nás třeba V. Nezval...
Ovidia milovali a četli v antice, ve středově-
ku, v renesanci i v raném novověku. A čtou
jej mnozí i dnes. Stále se vracíme k jeho

*Láskám (Amores), Umění milovat (Ars ama-
toria) či Lékům proti lásce (Remedia amoris).*
Jeho *Listy heroin (Heroides)* uchvacují citem,
moudrostí i empatií k ženské duši, v dílech
psaných z exilu, v *Žalozpěvech (Tristia)* a *Lis-
tech z Pontu (Epistulae ex Ponto)*, cítíme smu-
tek, beznaděj, osamělost a silný stesk po
domově, jenž i dnes vede čtenáře do hlou-
bek emocí.

Jeho básnickým domovem se stala elegie,
většinou velmi subjektivní, jeho verše (he-
xametry i pentametry) plynuly tak lehce
a čistě!...

Na vrcholu své literární slávy byl císařským
výnosem z důvodů, o nichž se dodnes jen
spekuluje, vyhoštěn do malého a necivilizo-
vaného městečka Tomis na černomořském
pobřeží (dnes Constanța v Rumunsku). Již
nikdy se domů nevrátil, ač se svými díly
z exilu snažil prosit o milost či alespoň
o zmírnění trestu císaře Augusta i Tiberia
a o přímluvu své bývalé příznivce. V exilu
zemřel r. 17 nebo 18 n. l. Je-li správná vari-
anta první, pak letos vzpomínáme 2000 let
od jeho odchodu do básnického nebe a do
nesmrtelnosti. I to je samozřejmě důvod,
abychom se dnes u jeho veršů zastavili...

Dnes jsme sáhli po monumentálním Ovidiově
díle *Proměny (Metamorphoses)*, sumě to fan-
tazie, úžasných mytologických příběhů, kon-
trastů i nálad. A vybrali jsme hned začátek,
proslavenou pasáž popisující čtvero věků.
Ovidius už tenkrát věděl, že líp už bylo...
Co milovníci tradice vybrali jsme překlad Fer-
dinanda Stiebitze z překrásného vydání praž-
ského nakladatelství Odeon z r. 1969, jež
vyšlo s nezapomenutelnými ilustracemi P. Pi-
cassa. Věříme, že i česká podoba Ovidiových
hexametřů Vám vejde do úst zcela sama...

redakce

DO LÉTA! DO PRÁZDNIN! DO LESŮ A VOD! DO ...!

Milé čtenářky, milí čtenáři, možná čekáte vtipné řádky o ostudě, kterou dělají někteří, co byli jakýmsi mechanismem vyvrženi ku správně našich věcí veřejných. Kteří se prolhali a propomlouvali do svých židlí a zejména tam, kde kdysi sedávali králové zemí Koruny české. Nic takového ale nebude. Jistě toho máte všichni už plné zuby, tož Vás nebudeme provokovat. Naopak, zkusíme Vás potěšit, seč jsme...

Shrňme si tedy raději, co najdete v tomto letním čísle Kukátka.

Stručně zrekapitulujeme, co je nového v bývalém křižovnickém statku. Poté si položíme otázku, jak je to s rychlostí Achillea, jehož epitheton constans (stálé, tedy: *rychlonohý*) bylo tak konstantní, že byl rychlonohý, i když spal... Ale co želva? Očima pamětníka nostalgicky vzpomeneme na 20 ročníků Dobřichovické míle. A pak se vrátíme v rubrice, jež byla pravidelnou součástí Kukátka v jeho počátcích. Je totiž čas vyletět...

Badmintonistu a olympionika Petra Koukala asi většina z Vás zná. Jistě Vás tedy zaujme rozhovor s ním. Nebude jediný, v tomto čísle najdete ještě jeden, a to v rubrice Osobnosti (překvapení...).

Do rubriky o zdraví vstoupíme bosou nohou, připomeneme Vám, čím vybavit letní lékárníčku a pak se zastavíme u trénování paměti seniorů.

V historické rubrice najdete další pokračování textu o historii dobřichovické školy. Ale nejen to: také zajímavou zprávu „od sousedů“ ze Všenor.

Pozvánky na letní kulturní akce a zprávy o některých akcích proběhlých naleznete pochopitelně v rubrice Kultura. A sport chybět samozřejmě nebude. Včetně dračích lodí, u nichž máme dokonce 2 úhly pohledu...

Přejeme Vám, milí čtenáři, dobré počtení a léto plné sluníčka a pěkných zážitků.

J. Matl

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, pošlete je na redakční e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, **abyste svůj text nijak speciálně neformátovali**, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova kurs a diskuse se s. U psaní substantiva prezident či prezident si redakce dovoluje odlišit, o kterého výtečníka se v daném případě jedná. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Soutěž o titulní fotografie Kukátka stále pokračuje

Vážení čtenáři!

Pro letní Kukátko jsme na titulní stránku použili současný snímek MUDr. Jiřího Krombholze *Kde je dům holubí?* Jeho aktuálnost podtrhuje skutečnost, že holubi ničí střechu křižovnické residence (zámku) a rada města řeší, jak se holubů zbavit. Než město získá povolení k odchytu holubů a specializovaná firma instaluje odchytový holubník na půdě objektu, je možné vidět dominantu obce tak, jak ji zachytil pan Krombholz.

Náš experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pochopitelně i nadále pokračuje. Těšíme se na další fotografie. Neostýchejte se a posílejte nám průběžně záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí fotografii vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaši rodinu a známé, ale i širší veřejnost.

Neváhejte a své snímky posílejte na adresu studia, které zpracovává grafickou podobu Kukátka: info@retb.cz a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte, prosíme, Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie by měla být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro poslání mailem nijak nekomprimujte.

Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra ko-

Letní zastavení	3
Slovo redakce	4
Aktuality	6
Z našeho života	8
Tip na výlet	14
Rozhovor	16
O zdraví	19
Z historie	25
Osobnosti	32
Kultura	36
Sport	42

Dobřichovické **Kukátko**
Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová

Grafické zpracování: agentura R&B (retb.cz)
Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2017. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2017. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:
Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)
Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: © MUDr. Jiří Krombholz

respondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže ... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

redakce

Kukátko je kromě webu i na Facebooku

Milé čtenářky, milí čtenáři Dobřichovického Kukátka, že Kukátko má nový profil na Facebooku, již jistě všichni dobře víte. Co na něm naleznete? Jasně, že především zajímavé aktuality, ale také prostor, kde bude možno vésti o časopisu a jeho náplni rozličné debaty. Profil najdete na adrese: <https://www.facebook.com/kukatko>

Na této stránce najdete např. z poslední doby fotky a aktuality z koncertů, kromě toho také pozvánky na některé aktuální akce v regionu, na které se v Kukátku z různých důvodů nedostalo.

Stojí stále za připomenutí, že všechna vy-

dání Kukátka od roku 1985 lze nalézt na internetových stránkách vydavatele www.dobrich.cz a čísla vydaná od roku 2004 též na stránkách města www.dobrichovice.cz. Na obou místech je též popsána celá historie vydávání.

Od roku 2005 jsme elektronickou verzi Kukátka začali rovněž rozesílat e-mailem, přičemž databáze příjemců se postupně rozrůstala. Opačný efekt ovšem je, že ve zvětšující se databázi přibývají neplatné kontakty. Dovolujeme si proto připomenout, že jakýkoliv zájemce se může na redakční adrese kukatko@dobrich.cz (nebo případně na adrese: daniel.havlik@dob-invest.cz) přihlásit a do databáze ho zařadíme. Pokud někdo Kukátko dříve elektronicky dostával a nyní již nikoliv, prosíme o sdělení nové e-mailové adresy. Opravíme v seznamu.

redakce

DOB CENTRUM

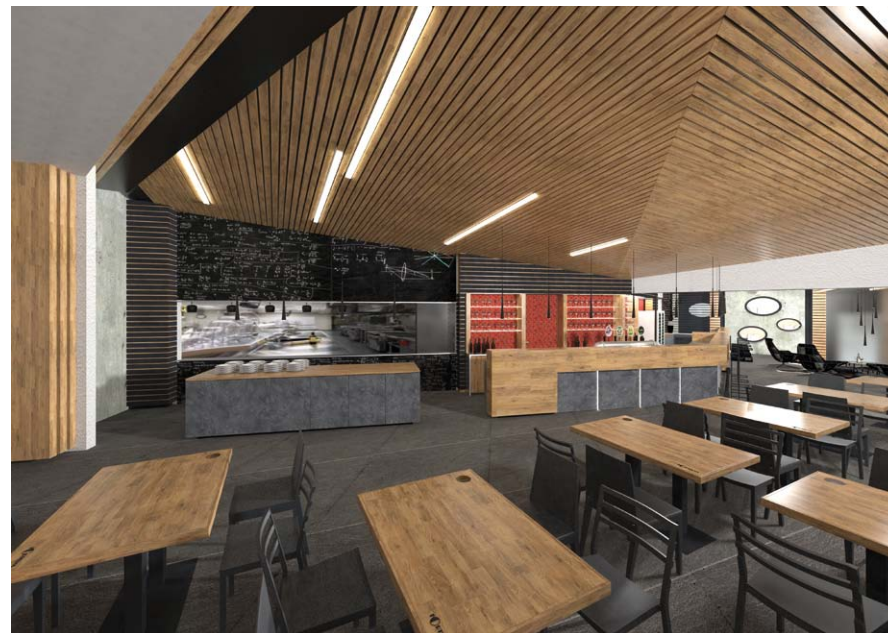
Dvůr Anežky České aneb co nového v areálu bývalého statku

Hotel a restaurace

Výstavba objektů L+M, tedy hotelu a restaurace, se dostává do závěrečné fáze. Stavební firma PORR staví podle projektu ateliéru DAM Architekti, ale ke slovu se již dostal také Fabon Ateliér, který navrhuje interiér. Skloubit dokončování stavby a dodávku vnitřního vybavení bude ještě oříšek, ale snad se během léta vše zvládne tak, abychom v září mohli zahájit zkušební provoz.

Hotel nabídne 23 dvoulůžkových pokojů včetně svatebního apartmá, čtyři pokoje

jsou propojitelné do „rodinné“ varianty, některé mohou být vícelůžkové. Chloubou areálu bude velká restaurace s otevřenou kuchyní. Pro soukromé oslavy a firemní akce mohou zájemci využít krbový salonek nebo seminární místnost. Restaurace bude ideálním místem pro obchodní snídani či jednání, chutný oběd během pracovního týdne, romantickou večeři či rodinnou oslavu, svatbu, firemní školení s projekto-rem, flipchartem a profesionálním ozvučením. Od jara do podzimu návštěvníci jistě

Vizualizace restaurace s průhledem do kuchyně

ocení prostornou terasu s letní kuchyní a grilem. Je možné se těšit na moderní poctivou gastronomii sahající od domácích těstovin, přes steaky až po výrobky z profesionální udírny. Provozovatel již nyní přijímá rezervace na podzimní akce včetně vánočních oslav, a hlavně silvestrovskou oslavu roku 2017!

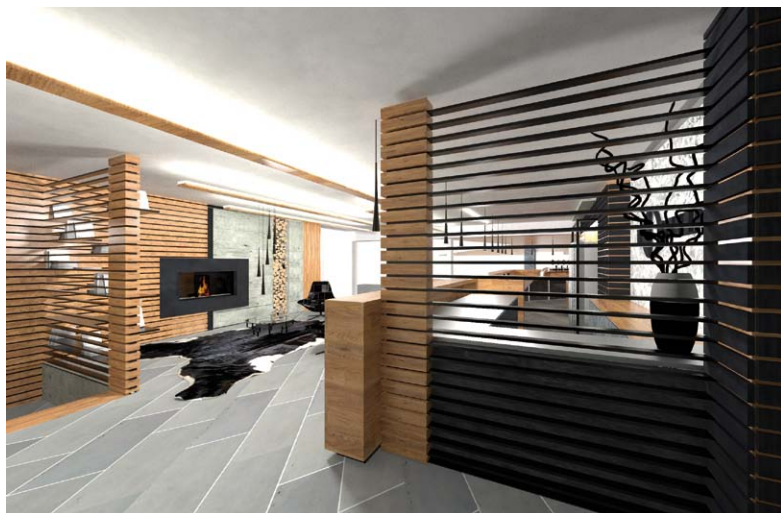
Za obchodní stránku hotelu a restaurace bude odpovídat paní Eliška Lechnerová, tel. 602 689 243

e-mail: obchod@panskazahrada.cz

Bazén

Na konci června ukončí Baby Club Ottománek současnou nájemní smlouvu na bazén v domě J uprostřed areálu. DOB-Invest během léta provede drobné stavební úpravy a bazén znovu otevře v září jako součást hotelového provozu, což podstatně zvětší rozsah nabízených služeb. Nezávisle na kur-

Hotelový
vstup

sech v bazénu bude k dispozici samostatné wellness a prostory bazénu bude možné nově využívat např. k uspořádání narozeninových oslav pro děti. Baby Club Ottománek bude od září pokračovat s pronájmem hodin pro své plavecké kursy.

Máte-li zájem o pronájem bazénu, sauny, pořádání kursů, kontaktujte paní Petru Šarovou, tel. 604 954 256, e-mail: fit@wellnessdobrichovice.cz

Daniel Havlík

DOHONÍ ACHILLES ŽELVU?

*Achilles sice želvu nedohoní,
ale nadřazený tě doběhne vždycky.
E. C.*

Čtenářům je jistě známo, že řecký filosof Zénón z Eleje (490 – 430 př. n. l.) ve svém proslulém paradoxu *Achilles a želva* ukázal, že nikdo nikdy nemůže dohonit nikoho, kdo běží před ním. Rychlonohý Achilles podle Zénóna nedohoní prchající želvu, protože k tomu, aby doběhl do bodu, ve kterém se želva v určitém okamžiku nachází, potřebuje určitý čas; během něho se však želva z tohoto bodu přemístí do jiného, takže Achilles právě přiběhnoucí do místa, kde želva byla, zjistí, že želva už je jinde! Achilles tak neustále přibíhá do míst, kde želva

byla, ale už v nich není! Přestože se ji pořád přibližuje, nikdy s ní nemůže být na stejné úrovni, takže je evidentní, praví Zénón, že ji nemůže nejen předhonit, ale ani dohonit. Každému je jasné (a věděl to jistě i Zénón), že Achilles, který byl podle Homéra „rychlý v běhu“, by pomalou želvu snadno dohonil. Pro jistotu jsem si to však s vypůjčenou želvou kdysi vyzkoušel u nás na zahradě sám. Experiment potvrdil mé očekávání – přestože se řeckému hrdinovi nemohu v běhu (ani v jiných disciplínách) rovnat, želvu jsem bez velkého úsilí dostihl. Pokus se

sice zdařil, ale neodpověděl mi na otázku, proč je Zénónova úvaha nesprávná, a kde je v ní chyba. Je nad slunce jasnější, že v ní nějaká být musí, neboť ze zkušenosti víme, že rychlejší pomalejšího vždycky dohoní. Při hledání této chyby, jsem si jednou všiml, že Zénón se vůbec nezmiňuje o tom, za jakých okolností a v jakém prostředí zmíněný duel proběhl. Co když se vůbec neodehrál na souši, jak se více než dva tisíce let traduje, ale v moři, které je v Řecku vždycky nedaleko?! Ani v tomto případě Achilles želvu nedohoní? Telefonickým dotazem na pracovníky terária pražské zoologické zahrady se mi podařilo zjistit, že želva dokáže v moři vyvinout rychlost až osm kilometrů za hodinu. Aby ji Achilles dohonil, musel by každých sto metrů uplavat asi za padesát vteřin, což je výkon, kterého i dnes dosahují jen vrcholoví závodníci, a v době, kdy žil Zénón, se o něm nikomu ani nesnilo! Achilles by želvu nedohonil také proto, že by měl co dělat, aby se neutopil! Udržet se nad hladinou s kovovými pláty na holeních, s kopím v jedné a se štítem ve druhé ruce, kteroužto zbroj žádný homérský rek nikdy neod-

kládal, by mu dalo tolik práce, že by určitě nechal želvu želvou! Je vidět, že ani v případě, že závod proběhne ve vodě, Achilles želvu nedohoní, i když z jiného důvodu než při závodě běžeckém.

Někteří renomovaní filosofové vidí chybu v Zénónově úvaze v jejím předpokladu, že běžící Achilles i želva jsou v určitém okamžiku v určitém bodě. I když se tohoto obratu často používá, jde podle nich pouze o přibližné vyjádření skutečnosti – pohybující se objekt v určitém okamžiku do daného bodu sice vstupuje, ale současně z něho vystupuje, takže nelze tvrdit, že v daném okamžiku se v tomto bodě nachází.

Přenechme řešení tohoto problému raději osobám erudovanějším a smířme se s tím, že nebohou želvu Achilles dohoní, přestože by ji vlastně dohonit neměl. Uvědomme si při této příležitosti, že věci, které považujeme za samozřejmé (jako třeba to, že Achilles dohoní želvu), je velmi mnoho, a važme si toho, kdo pochopí a ukáže nám, že mnohé z nich tak úplně samozřejmé nejsou.

HgS

DVACÁTÝ ROČNÍK Dobřichovické míle a pár vzpomínek

*Dřív jsem si moh' občas říci:
Veni, vidí, víci.
Dnes už ale nemám žádnou naději,
že když přijdu, rozhlédnu se, vyhraji!*

Když jsem loni dostával diplom pro nejstaršího účastníka 19. ročníku Dobřichovické míle, neprozřetelně jsem prohlásil, že se pokusím překonat opotřebování organismu a že na příštím ročníku se opět vynasnažím nějak do cíle „doběhnout“. Během následujících měsíců se však ukázalo, že organismus to se svým opotřebením myslí vážně a že

o překonávání sebe sama už nestojí. S lítostí musím konstatovat, že jsem se nechal přesvědčit, a jeho touze po klidu a pokoji jsem podlehl. A tak místo toho, abych v den konání 20. ročníku Dobřichovické míle si na hrud' hrdě připjal startovní číslo a doufal, že těch 1 609 metrů nějak zvládnou, posedával jsem na lavičce a sledoval, jak závodí ti mladší. Na spousty vesele pobíhajících a na závod se těšících dětí, chlapců i děvčat byla sice radost pohledět, ale chvílemi ji kalilo vědomí, že už to mám za sebou a že mi zbývá jenom se dívat a vzpomínat, jaké to bývalo.

První ročník Dobřichovické míle se běžel začátkem listopadu v roce 1997. Od školy, kde byl start, se běželo přes most, před závorami doleva k řece, podél ní k lávce a po dalším zdolání vodního toku se po silnici podél starého fotbalového hřiště záměřilo zpátky ke škole. Po stejné trati se závodilo prvních třináct ročníků; mám ale dojem, že jednou se běželo obráceně. V roce 2010, kdy se měl konat 14. ročník, se závod neuskutečnil, nevím už z jakého důvodu. Proběhl však hned v roce následujícím, kdy také došlo k jeho „přemístění“ do parku a k „doplnění“ o řadu doprovodných akcí určených zejména dětem; od této doby se tam závodí dodnes.

Z dvaceti ročníků, které až dosud proběhly,

jsem se zúčastnil patnácti, a všech patnáct diplomů pro nejstaršího účastníka, které jsem na nich získal, pietně uchovávám ve skříni; hodlám je odkázat muzeu Dobřichovické míle, jehož založení je nepochybně pouze otázkou času. Vynechal jsem pouze čtvrtý, pátý, osmý, dvanáctý a nyní i dvacátý ročník. Proč jsem nebyl na tom dvacátém, už jsem uvedl, ale na důvod své nepřítomnosti na zmíněných čtyřech si nevzpomínám; určitě to však nebylo kvůli opotřeбенí organismu, který tehdy byl – jak se mi dnes zdá – v nadějném rozkvětu!

Prvních dvacet ročníků Dobřichovické míle je tedy za námi. Za jejich uskutečnění patří dík učitelům naší základní školy, kteří obětavě a s elánem (a také bez nároku na odměnu) věnovali jejich přípravě i vlastnímu průběhu mnoho hodin ze svého volného času. Byl bych rád, kdyby příštích ročníků Dobřichovické míle bylo ještě hodně, byly tak zdařilé jako až dosud všechny a na každém bylo mnoho „běhavic“, zejména v dětských a mládežnických kategoriích. Doufám také, že organismus se časem aspoň trochu umoudří a dovolí mi některé příští Dobřichovické míle se zúčastnit v jiné roli než na lavičce posedávajícího pamětníka.

HgS

DRAČÍ LODĚ A PŮLMARATON a něco...

Psát do Kukátka pro mě přináší jistou dávku nostalgie, a tak se neubráním vzpomínám na to, co jsme tehdy vyváděli a čím se ve svém psaní bavili. Velmi často se v těch dobách předrevolučních objevovaly odkazy na zpravodajskou agenturu JéPéPé – jedna paní povídala. A neubráním se navázat na odkaz tehdejší doby a při psaní o víkendu s dračími loděmi a běžci vytrvalci nečerpát některé informace z tohoto agenturního

servisu. Agentura Jedna paní povídala přezíla překotné společensko-politicko-ekonomické změny, její management ji v rámci někdejší velké privatizace ovládl a udržel ji ve stavu funkčnosti i v nových poměrech. A podobně jako na celostátní úrovni, i v našem regionu došlo k prorůstání politiky do médií, když dle zatím nepotvrzených zpráv skrytě agenturu ovládá nikoliv nevýznamná místní politická síla prostřednictvím na-

strčených koníků... Měl jsem možnost se díky několika nahrávkám důvěrných rozhovorů mezi zpravodajem agentury a jejími majiteli přesvědčit o snaze manipulovat s veřejným míněním a náladami ve společnosti. Přesně v duchu zaznamenaných pokynů pak JPP vydala několik agenturních informací hovořících o značné nespokojenosti místních obyvatel s nabitým jarně-letním kulturně společensko sportovním programem v Dobřichovicích. Dle těchto zpráv je jisté, že v nejbližších volbách povede svou kampaň proti tak vysoké podpoře místního úřadu organizátorům jednotlivých akcí s cílem omezit, až zcela vymýt radost a zábavu přinejmenším z centra města a vrátit tomuto prostředí již tak dlouho očekávaný klid, prázdnotu a nudu aby si konečně obyvatelé centra mohli vydechnout od problémů s parkováním, tlačenic, výfukových plynů a hluku, průvodních jevů každé větší akce.

V této souvislosti je třeba zdůraznit, že zpravodajové Kukátka provedli mezi lidmi bydlícími v centru vlastní bleskový průzkum, který žádnou ze zpráv JPP nepotvrdil, a naopak se shledali jen s kladnými odezvami, kdy si občané v Dobřichovicích život pochvalují a díky bohatému programu sem lákají i své kamarády a známé odjinud. Podle neověřených zpráv hodlají zástupci jedné z místních koaličních stran navrhnout svolat mimořádné jednání obecního zastupitelstva, příp. ustanovit zvláštní vyšetřovací komisi, která by se činností agentury JPP detailně zabývala.

Průzkum Kukátka byl proveden během víkendu 6. - 7. 5., kdy se v Dobřichovicích setkaly dvě sportovní akce regionálního významu. Zatímco zámek a okolí obsadili vytrvalci vytrvalostního běhu od malých dětí až po dospělé borce, západní část obce, zejména ulice Za Mlýnem a Nad Jezem, byly v obležení stovek až tisíců vyznavačů pádlování na dračích lodích a jejich fanoušků. Dračí lodě se na Berounce konají v tuto

dobu pravidelně a zájem lidí o ně neustále roste. Jak jinak si vysvětlit, že pořadatelé museli vymyslet systém pro celkem 27 přihlášených posádek a nově otevřít kategorii juniorů. Naštěstí jim v tom nezabránila ani zvýšená hladina řeky, která podle jednoho z organizátorů akce, Miroslava Ostrýta, během noci nastoupala o 15 – 20 cm. Větší průtok znamenal i silnější proud a ve svém důsledku rozevřel nůžky výhodnosti jednotlivých tratí. U levého břehu voda uhání rychleji a zvýhodňuje tak lodě v první a druhé dráze. Proto organizátoři zvolili způsob, kdy soutěžní posádky rozlosovali do jednotlivých jízd. Každá z nich se jela dvakrát, avšak v obráceném pořadí. Posádky na drahách 1 – 4 a 2 – 3 si ve druhé jízdě dráhy vyměnily a celkové pořadí a případný postup do finále určoval součet časů z obou jízd.

V kategorii OPEN, tedy jakékoliv, i smíšené posádky, brali brambory Karle makej, bronz Prague Dragons, stříbro TORNADO Futsal Dobřichovice a zlato a putovní pohár si odvezli do Solopisk místní hokejisté. Dámskou kategorii ovládly Holky ze Západu, když za svými kormidly nechaly na druhém místě Dračice, na třetím Yellow Queens a na čtvrtém Černošický fosilie. V juniorech premiérově zvítězila posádka Tchoří dech před DAP DOBI-jun, třetí místo brali Hujirci a čtvrté Tygři Černošice. Všechny výsledky včetně cílových fotografií naleznete na <http://www.dragonboat.cz/zavod/186-5-rocnik-draci-lode-dobrichovice-2017/>.

Vytrvalcům voda v řece tolik nevadila, co je ale silně omezovalo, byly davy lidí na hrázi podél Berounky, tedy v místech tratě půlmaratonu. Na poslední chvíli tak změnili kus tratě a místo ulicí Na víru vedli trať do Letů žargonem železničářů odklonem kolem dětského domova, následkem čehož se pak v dobřichovicích neběžel „půlmaraton“ ale „půlmaraton a kousek“. Avšak po poledni v cíli bylo jisté, že se tak nestalo na

úkor sportovního nadšení a že všichni běžci toto prodloužení asi o 150 metrů zvládli bez úhony. Jeden z propagátorů tohoto běhu, starosta Dobřichovic Ing. Hampl, připustil, že lodě jsou jistou konkurencí mající vliv na počet účastníků běhu, přesto však rovná stovka závodníků v dospělých kategoriích svědčí o vysoké popularitě běhání Dobřichovci a nejbližším okolím.

Počet účastníků:

10 km: 53, půlmaraton 47

Výsledky 10km

1. Daniel Kupidlovský 36:40
2. Martin Vrba 40:11
3. David Gurin 40:26

1. Magda Čípová 39:45
2. Katarína Třísková 45:26
3. Nicol Holečková 45:58

Výsledky půlmaraton

1. Jan Ďuk 1:21:02
2. Pavel Šimek 1:26:20
3. Viktor Soukal 1:27:20

Sportovcem dne by měl být vyhlášen Martin Vrba, který doběhl na desítku jako druhý a pak ještě získal bronz s kolegy na dračí lodi. Když jsem stál na můstku přes Karlický potok (trati půlmaratonu) omylem jsem ho vyfotil jako běžce této trati a on měl jenom tolik sil a tak málo času, že musel běžet od cíle do přístaviště, aby stihl start pádlování.

1. Andrea Frantová 1:37:25
2. Dana Jiřičná 1:41:40
3. Barbora Falisová 1:55:25

Děti (kategorie 2006 - 2008)

1. Zuzana Camphuijsen
2. Tereza Šimková
3. Jakub Cocula

Děti (kategorie 2009 - 2012)

1. Jakub Zón
2. Kurel Vojtěch
3. Josefína Kočíková

Počasí oběma akcím na výsost přálo, organizátoři byli dokonale připraveni, vše klaplo, jak

mělo. A Dobřichovice opět potěšily mnoho lidí, zkrátka: je tu krásně. *J. Geissler*

CORVETTY ETC. opět v Dobřichovicích

V sobotu 20. května přišly do centra Dobřichovic stovky a stovky malých i velkých, místních i vzdálených milovníků dobrého jídla a pití nebo krásných aut, ale také obojího dohromady. V podvečer se na ulici 5. května prohnuly dvě společenské akce: Dobřichovická degustační míle a Corvette parade, jež byla součástí 7. Private Corvette Car Show – Do-

břichovice 2017. Corvetty se sjížděly na místo před vinárnou pana Matějky již od půl páté, aby zde setrvaly v důstojném klidu, připraveny k prohlídce pro všechny zájemce. Jejich posádky pak vytvořily pitoreskní skupinky postav z filmů Walta Disneye a nejenom jeho. V půl šesté vše uvedl krátkým proslovem dobřichovický starosta Petr Hampl, jenž se

Autor fotografie: Steffi Fidorka Kohoutová

Další obrázky Tomáše Zástěry si můžete prohlédnout např. na této adrese:

<https://www.zonerama.com/tomzastera/Photo/3063051/102697187>

svou Škodou 110 R coupé čelil v pelotonu „amerik“ velké přesile.

Pan starosta vzdal hold několika větami všem, kteří se snaží pro Dobřichovice a jejich občany organizovat všemožnou zábavu, a naplňují programovou listinu až k samému kraji a atmosféru v našem městečku přivádějí až téměř do lázeňské podoby.

Pak řidiči natočili motory a velmi pomalu se rozjeli přes centrum směrem západním. Jejich spolujezdci se tentokrát nevezli, nýbrž kráčeli podél kolony a s tvářemi Mickey Mousů, Sněhurek, Trpaslíků rozdávali dětem sladkosti.

Čelil jsem ten den hned několika dotazům, zda nebylo letos Corvett výrazně více než v předcházejících rocích. Nebylo, to jen ty ohromné davy vytvořily špalír, který znemožnil průjezd ve dvojstupu, a po jednom se holt projíždělo déle. Většina účastníků sem jezdí pravidelně i pro tu báječnou atmosféru

v místních ulicích. A vzájemně jsme se shodli, že tolik obdivovatelů jsme ještě nezažili. Nu a po průjezdu začali mít honičku vináři, kavárníci a restauratéři, na které se náhle naválily hordy zákazníků. Jak degustační míle pomalu a rozpačitě odpoledne začínala, tak dojezd měla jistě velkolepý.

Mezi úplně nejšťastnější patřil bezpochyby malý Kiki Čermák. Místo u volantu jsem na průjezd přepustil své spolujezdkyni a partnerce Janě a na její místo si na ten kousek přisedl právě on – od nejmenšího malička corvettový šílenec a fanatik. Jana vyprávěla, že během cesty se dostal do téměř absolutního transu a jeho táta večer na party jen potvrdil, že mladý pravděpodobně ten den vůbec neusne. A o to šlo. Udělat radost pokud možno všem. V centru se nedalo zaparkovat, byl tam chvilí i hluk a smrad z výfuků a davy lidí, nevím ale, že by si někdo na něco stěžoval.

J. Geissler

Tip na výlet aneb kde jste byli a jaké to bylo?

Milé čtenářky, milí čtenáři, je jaro a pneumatika dobrou botu nenahradí. Zkoušíme proto oživit rubriku, na niž se pamětníci jistě dobře pamatují. Od toho jsou ostatně pamětníky ... Rubriku, jež avšak poněkud usnula.

Je jaro a kraj kolem nás nabízí tolik krásného a zajímavého! Proč tedy nevyrazit? A proč se pak nepodělit o zážitky? A proč ne právě v Kukátku?

Nabízíme prostor našeho čtvrtletníku Vám všem, kteří křižujete tuto zemi botou suchou i mokrou, nohou avšak pevnou a s myslí zacílenou i volnou a toulavou ... Zkuste se podělit s ostatními o to, kde jste byli, co zajímavého jste viděli, prožili, nebo jen a jednoduše: jaké to bylo...

Tato doba jako by měla před závorkou vytknout: "výzva": klidně to tak berte. Přijmete ji?

Pokud ano, uděláte tím radost sobě i druhým. A to za to stojí, že? Předem děkujeme za Vaše zprávy a těšíme se na Vaše zážitky. I za oživení této rubriky, již pro Kukátko v jeho počátcích začal psát pan profesor dr. Zdeněk Daneš, jehož hodiny zeměpisu na radotínském gymnasiu byly pro řadu pozdějších zakladatelů a redaktorů Kukátka nezapomenutelné a týmiž jsou dodnes. Stejně jako jeho články, které později pro Kukátko psal a které nám přinášely cenné inspirace pro naše vandrování (najdete je v archivu Kukátka <http://www.dobrich.cz/kukatko.htm>).

Na úvod přinášíme zprávu o tom, jak malí poutníci ze Střediska pro volný čas Všenory prošlapávali cesty pro ně neznámé a pro velké poutníky magické a pro všechny k návratům zvoucí.

redakce

VÝLETY KOLEM PRAHY – Alenka za zrcadlem

Jsem původem z Lužických hor. Velký místní patriot, který tam má obchozenou každickou louku či skálu (kterým tam říkáme „hory“). A nedám na nejsevernější Čechy, co do krajinných krás a zvláštností dopustit. Pro zájemce – nejlépe jsou výletní cíle v tomto kraji zdokumentované na stránkách destinační agentury České Švýcarsko. Co jsem se v roce 2005 přestěhoval do Prahy, dělám, co v Praze každý: sedím v metru, v tramvaji, v létě riskuji život na kole a jezdím z práce a do práce. A tak jsem uvítal, že Středisko pro volný čas Všenory kývlo na mou nabídku, vytvořit turistický kroužek pro děti ze Všenor, Dobřichovic, Černolic, Řitky a okolí. Od podzimu tak (znovu) objevujeme

krásy nejbližšího okolí Prahy, zejména směrem jižním a jihozápadním. Navštívili jsme v Poberounsku Karlštejn a okolí, Svatý Jan pod Skalou a z jara Štěchovice a obešli jsme stejnojmennou údolní nádrž. Z tohoto březnového výletu posílám redakci též fotografie. Túra od patky Slapské přehrady až po hráz Přehrady štěchovické kopíruje starobylou trampskou stezku. V hloubi jezera zaniklé osady prvních romantiků připomínají naučné cedule a také osady obnovené, jen výše v prudkých březích vodního díla. Co mne na tomto putování zaujalo, byla velká péče o celou oplocenku a skvělé informace pro turisty. Taky osada (nové) Ztracenka byla prima, včetně obyvatel! Půjčili nám dřevo

na podpal. Byla zima a vlhko a my měli jen větší polínka.

Další rozměr výletu vyplýval doslova z rozměrů: výška přehradních nádrží, výška zařízení přečerpávací elektrárny, ohromnost vltavského kaňonu. Ač jsem z krásné krajiny s rozlehlými krajinnými útvary a členitým povrchem, hloubka údolí a ostrost skalisek spolu s březnovým větrem ve mně zůstala dlouho. Věřím, že v dětech také. I když jsem jim volně zážitky občas kazil soutěží o přehradách, elektrárně, trampingu nebo o starobylých jílovcích a břidlicích.

Výlet v dubnu měl být pohodový, krátký a hlavně suchou nohou, suchou botou: hledání zlata v údolí Bojovského potoka. Pár dní předem předpověď již leccos prozrazovala. Podobala se té, když cimrmanologové vyraželi ve dvou skupinách do Jizerek pátrat po pozůstatosti českého genia. Teplota celý den kolem nuly a sněhové přeháňky, sluníčko se ani neukáže, před tím pár dní déšť a sníh na střídačku. Všechny průvodce se předháněly v líčení, kolik je v údolí přechodů přes potok a jak se přes ně dá přejít, KDYŽ NENÍ MOC VODY. A právě tato podmínka se nám nenaplnila.

V potoce teklo opravdu hodně vody a jen jeden z přechodů byl doplněn čímsi jako lávkou. Někteří se přes ni dostali, jiní šli raději přes obligátní, leč hala bala navrstvené klády, přes něž proudila ledová voda potoka. Atmosféra dne je patrná na fotografiích jen z části. Kdo tam nebyl, neví... A to si ještě kamarádi Z a M vzali s sebou osmiměsíčního (!) synka. No nevyspíkal se na čerstvém vzduchu ani trošku. Pro ostatní to bylo tak, jak jsem předpokládal: zlato jsme nenašli, ale objevili jsme jinou vzácnost: sílu podpory a pomoci nejbližších. Sice mokří a promrzlí jsme těch 6 kilometrů v údolí za asi šest hodin (!!) zvládli. A našli jsme i odvodňovací štolu u nádraží v Klínci, které se ne nadarmo říká čertova. Brrr, hlavně vylézt k ní tím prudkým vodopádem. Prý z Klínce se k ní přijde pozvolnou procházkou. Kdo to ale z nás Severočechů ví, že...

Poslední cíl, který bych rád připomněl, a který budu dokumentovat hlavně fotkami, je Posázavská stezka: pacifik nad vámi, burácející jarní tok pod vámi a mezi tím voňavé jaro a spousta her a příležitostí se učit pro děti. To byl celodenní výlet na Sázavu. Podle doporučení turistické ko-

munity online jsme nechali autíčka v Hradištku Pikovicích a Posázavským pacifikem z Petrova u Prahy popojeli do Jílového. Zlaté tržové město českých králů jsme sice neviděli, ale všechny ostatní krásy dolní Sázavy ano. Kaňon zpevněný lidskou prací do výše sta metrů, ale i davy lidí na loďkách. Opět jsem byl nadšen, a to pocházím z pod Pravčické brány nebo Zlatého vrchu nad

Českou Kamenicí, což jsou také útvary pohledné. Nevím, zda to bylo tím jarním vzduchem a dobrou partou, ale jsem si jist, že se na tuto stezku z dvacátých let XX. století zas brzy vrátím. Medníčku a tvé lahodné prameny, na shledanou!

Turistický kroužek SVČ Všenory není jen trochu namáhavější hlídání dětí. Mám snahu celý den ukázat a ukotvit v nějakém tématu týkajícím se bezprostředně navštívené lokality. Malinkatí turisté se tak trápí se čtením a hledáním přírodnin apod. A řeší otázky s oporou o turistickou mapu. Vítězné družstvo obdrží zejména úctu a potlesk. A vzhledem k ujítmým kilometrům i něco sladkého. Rodičům to nevadí.

Letos jsme poodkryli krásy nejbližšího okolí. Někdy jsem jen stál a hleděl jak Alenka na výjevy světa za zrcadlem. A to jsem neměl na jazyku ani onu pověstnou tajemnou houbu, kterou tam housenka Alence nabízí. Stačilo se jen dívat. A doporučuji Vám, čtenářům Kukátka, dopřát si sem tam takováto překvapení též.

*Petr Koubek, lektor SVČ Všenory,
odborný pracovník NÚV Praha
Autory fotografií jsou Petr Koubek
a Kamila Mimrová*

PETR KOUKAL

V tomto čísle Vám přinášíme rozhovor s Petrem Koukalem, po dlouhé roky nejlepším českým badmintonistou, který po olympiádě v Riu ukončil svoji profesionální sportovní kariéru. Petr však není a nebyl jen sportovcem, ale věnuje se dlouhodobě celé řadě přínosných aktivit. O tom se dočtete dále. Začneme však cvičnou otázkou o našem kraji...

Petre, máš nějaký vztah k údolí Berounky, Dobřichovicím? Co pro Tebe představuje tato oblast?

Vřelý cyklistický vztah! Mám úžasné rodiče, s nimiž jsem celé dětství a mládí sportoval a cyklovýlety v okolí Berounky patřily k mým

nejoblíbenějším. Dobřichovice si také spojuji s volejbalovými turnaji moji maminky a navíc také s mými prvními badmintonovými krajskými turnaji. Takže na moji sportovní cestě, završené olympijskými turnaji, patřily turnaje v Dobřichovicích k prvním větším turnajům...

Od Olympiády, kde jsi zakončil svoji sportovní kariéru, již uplynul nějaký čas... Čím jsi ho zaplnil?

Je neuvěřitelné, jak to letí. Za chvíli to už bude rok od konce kariéry. Naštěstí mám tolik aktivit okolo, že nemám ani čas si stýskat. Pracuji na mnoha projektech. Jsem součástí například Českého olympijského výboru, Mezinárodního antidopingového výboru, Vysokoškolského sportovního centra a dalších. Napsal jsem knihu PETR KOUKAL: JSEM, která se až překvapivě dobře prodává. Nejvíce času ale věnuji svému nadačnímu fondu a projektu STK PRO CHLAPY, se kterým se snažíme upozornit na důležitost preventivních prohlídek pro muže (www.stkprochlapy.cz). Dále také

často přednáším na školách a ve firemním světě a do toho se samozřejmě v zimě snažím maximálně podporovat moji úžasnou manželku při závodech. A teď, když už je venku hezky, tak jsem se vrhnul do golfu, který mě velmi baví.

To, že jsi čínorodý člověk a opravdu nezáhlíš, je vidět na první pohled. Zmiňovaná kniha Ti vyšla dokonce jen pár týdnů po skončení kariéry... Protože jsem již měl to potěšení ji číst, tak ji mohu všem jen doporučit. Komu se například líbila podobně otevřená zpověď Andreho Agassiho v knize Open, bude nadšen.

Ano, podařilo se mi sepsat prvních 30 let mého života do knihy s názvem Petr Koukal: JSEM. Kniha je k dostání u všech větších knihkupců a také na eshopu na mém webu www.petrkoukal.com. Prodalo se jí již 7 tisíc výtisků a připravujeme dotisk. Jedná se o moji naprosto upřímnou zpověď nejen o rakovině, ale také o nelehkém protloukání se světem okrajového sportu a cestě ze školní tělocvičny až na olympiádu. Příběh plný dřiny, emocí, naděje, víry, ale i zvrátů v soukromém životě či dopingu a sázení v badmintonu.

Doping je tématem nejen v Tvé knize, ale jsi i členem Mezinárodního antidopingového výboru, doping byl i velkým tématem u soupeřek Tvé manželky, Gábiny Koukalové, naší nejlepší biatlonistky. Je doping Tvé velké téma? Myslíš, že se někdy poda-

1928
GOLFOVÝ KLUB LÍŠNICE

Roční hrací karta Líšnice
10 000 Kč
(pro dospělé)
pro manžele 18 000 Kč
rodina (2+2 do 18 let) 23 000 Kč
senior 7 000 Kč
mládež do 13 let 3 500 Kč
mládež 14–18 let (+ studenti) 5 000 Kč

Nové ceny členství od 1000 Kč
za nehrací členství (včetně 1000 míčů na driving)

www.gkl.cz

ří doping vymýt nebo půjde o věčný boj – nebo snad dokonce doping skončí až s kompletní legalizací všech cest ke zvyšování výkonů sportovců?

Obávám se, že to bude nekonečný boj dobra se zlem, resp. pravdy se lží. Kromě různých organizací by ale měli zájem o očistění sportu mít sami sportovci a měli by tlačit na své asociace a federace tak, jak to nyní předvádí "biatlonová rodina". Výrazně se tím zvyšuje šance na úspěch.

Další Tvoji aktivitou je, že přednášíš na školách a ve firmách. Přibliž nám to trochu blíže. Baví mě propojovat sport a byznys, myslím si, že obě odvětví se mají od sebe spoustu co naučit. Největší pracovní náplní jsou pro mě proto různé manažerské motivační přednášky na různá témata. Snažím se na praktických příkladech ze světa sportu nebo i z mé zkušenosti se závažným onemocněním názorně ukázat, jak se může vyhořelý manažer poprat s nedostatkem motivace či disciplíny, kde má v sobě najít energii pro překonávání překážek, jak má inspirovat své podřízené, apod. Je to velmi oblíbené téma napříč různými firmami a to mě velmi těší a chtěl bych se tomu věnovat do budoucna ještě více.

Přednášíš manažerům, poradcům a dalším lidem mimo sportovní svět. Radiš i Gábině v její kariéře?

Radím je silné slovo. Rád ji dám svůj názor, když se na něco zeptá. Nabídnou ji inspiraci či se podělím o svoje zkušenosti. Ale je to skvělá žena a vyspělá zkušená závodnice, takže všechna rozhodnutí jsou na ní. Snažím se být spíše vrbou a parťákem, který je vždy nablízku a dokáže pomoci ve svízelných životních situacích vrcholového sportovce. Sám jsem si většinu z nich prožil a myslím si, že dnes mám již výhodu jistého odstupu a nadhledu.

Pokračuje i Tvůj nadační projekt STK PRO CHLAPY. Dokonce koloběžkáři absolvují

trať Giro d'Italia ve prospěch fondu... Proč jsi nejel s nimi?

Měl jsem to v plánu, ale nakonec jsem zvolil variantu zůstat doma a užít si pár posledních dní s manželkou, než jí začne velké cestování v rámci její přípravy na sezonu. Klukům na Giro ale každý den fandím u internetu a mají můj obrovský obdiv. STK PRO CHLAPY se nám i díky takovýmto projektům velmi rozrůstá, a to mě samozřejmě těší.

Přesto, že se evidentně nenudíš, nechybí Ti již někdy badminton, závodní tempo?

Občas mi chybí ta soutěživost a vypjaté momenty na kurtu. To si ale vynahrazuji právě při golfu, který sice fyzicky není tak náročný, ale o to víc je tam prostoru pro psychiku, techniku a napětí. Rád objevuji nová hřiště a trávím pobyt venku na čerstvém vzduchu. Přeci jen po 20 letech v badmintonových halách je to příjemná změna. Momentálně jsem si velmi oblíbil krásné historické hřiště v Lišnici. Badminton si občas zahrají právě při různých teambuildingových aktivitách a firemních badmintonových turnajích a exhibicích, které rád pořádám.

Petře, díky za rozhovor a budeme se těšit, že se potkáme na kole či koloběžce v údolí Berounky, na golfu na Lišnici nebo na STK pro chlapy.

S P. Koukalem rozmlouval Marek Babšický

Bosá chůze... aneb líná noha – holé neštěstí

Jak se cítí Vaše chodidla v ponožkách/ botách, které máte nyní na sobě? Víte, kde právě teď spočívá váha Vašeho těla na chodidlech? Vnímáte své prsty a dokážete s nimi zahýbat? Jak lehké či obtížné to pro vás je při porovnání s pohybem prstů na rukou? Změnila se nyní Vaše pozornost?

Svět kolem nás

Když jsem letos odjízďela do Indie, jela jsem s představou, že uvidím spoustu lidí chodit po ulici na boso a že se podívám-přiučím, jak zapojují svaly na chodidlech, jak používají prsty při odvinu chodidla apod. Většina Indů (včetně mnichů) však po venku nosí žabky, šoupou při tom nohama a o nějakém odvinu není řeč. V domácím prostředí pak ale stejně jako my boty odkládají hned u vchodu. Po rovném povrchu svých obydli chodí na boso, dokáží chodit tiše, pružně, večer či ráno často chodidla a lýtká masírují. Někdy mají ploché nohy, ale otlaky, vbočené palce či kladívkové prsty jsem neviděla. Překvapilo mě, že i když je tam na ulici opravdu hodně špinavo, za celou dobu jsem nepotkala člověka, který by měl plísňové onemocnění kůže a nehtů chodidel, jako je tomu často v našich končinách. Móde podléhá celý svět, a tak i mladí Indové si vykračují tím víc jako králové, když mají na nohách značkové botasky. Když se takto rozhlížím po lidech v Česku, mají na nohou převážně konfekční boty. Bý-

vají nevyhovující, protože jsou často tvrdé, úzké, mačkající chodidlo, krčící prsty, odírající paty, neumožňující chodidlu téměř žádný pohyb. K vidění jsou ale čím dál častěji jedinci (někdy celé rodiny), které vídám v tzv. barefoot obuvi (lehké boty s úzkou podrážkou, dostatečným prostorem pro prsty a ohebné tak, že se dají stočit do klubíčka). Zatím perličkou je, když potkám českého člověka bez bot. V Indii jsem spatřovala trend chodidla about. V Česku pozoruji nyní trend spíše boty zout, resp. chodit v botách, které umožňují chodidlům přirozený pohyb.

Individuální odlišnosti a potřeby

Chodidla Čechů znám daleko lépe než Indů také pro to, že je běžně vyšetřuji, když přicházejí na fyzioterapii. Dívám se, jak chodidla vypadají, zda mají viditelně popsitelné poruchy, např. vbočené palce, kladívkové prsty nebo spadlou klenbu. Dále se zajímám, jak daný jedinec svá chodidla používá.

Jak stojí s otevřenýma/zavřenýma očima, jak chodí, skáče, jak umí uchopit předmět, jak reaguje na dráždivý podnět. Dostáváme se také na témata, v jakých botách člověk chodí, jaké mu vyhovují (tlustší podrážka?), které mu vadí (úplně ty měkké, rovné, bez vypodložení vnitřní stélky?), zda chodí bez bot (ale pouze po trávě, protože vadí chůze po kamínkách?). Na základě vyšetření pak teprve s daným klientem vymýšlím, co je pro něj stravitelné za doporučení ve vztahu k jeho životnímu stylu a jeho cílům. Můžeme se tak lépe přiblížit jeho realitě a tomu, že bude ona doporučení doma provádět (pravidelný každodenní běžec bude potřebovat od svých chodidel větší výkonnost než člověk se sedavým způsobem života).

spojení „máte ploché nohy“, popř. „budete mít ploché nohy“. Plyne tedy z logiky věci, že přeci s plochýma nohama nemůžu chodit po plochem povrchu, protože by se tím plochost mých chodidel ještě zvýšila? To, že chodidla vypadají ploše, ještě nemusí znamenat úplný zákaz domácího bosého chování. Krásným příkladem jsou děti, jejichž chodidla, pokud se zdravě vyvíjejí a je jim dán dostatečný prostor, jsou přirozeně nejprve plochá a vbočená (spadené vnitřní kotníky, nohy do X). Až postupným používáním chodidla se tvoří klenba, fyziologicky až do 6 let věku, nezávisle na rovném či nerovném povrchu. Děti, aniž by něco tušily o vývoji svých chodidel, spontánně zahazují boty i ponožky a nepomáhá ani marná snaha vysvětlování, že „bačkůrky musí být obuté“. Chtějí mít chodidla zvědavá, svobodná, chtějí cítit povrch, po kterém chodí, potřebují je používat, aby se mohly zdravě vyvíjet. Abyste si vyzkoušeli, jak zvědavá máte Vaše chodidla, postavte se, zavřete oči a prozkoumejte část pokoje nohama (vyzkoušíte rovnováhu, úchopovou funkci prstů, vnímavost – ucítíte spáru kachlíček nebo malý drobek?). To je příklad, kdy to funguje správně. Ale...

Přeprala bota chodidlo...

Důležité je upozornění, že ne každý by měl chodit bos a ne na každé nohy se hodí

barefoot bota chodící po tvrdých površích měst. Pokud má někdo na chodidle již trvalé strukturální změny (např. srostlý nehybný kloub palce po úraze), je naopak vhodné využít dostupných pomůcek, které pomáhají danou strukturální změnu kompenzovat (např. vložky do bot zhotovené na míru). Pro úplnost je nutno říci, že i se strukturálními změnami na chodidlech se stále dá pomocí funkčního přístupu pracovat. Vybavuji si např. časté výrůstky na patní kosti (osteofyty), které dokáží bolet s každým došlapem. Pravidelnou fyzioterapií se dá změnit funkce chodidla tak, že bolesti se zmírní či ustanou (i bez toho aniž by se výrůstky musely chirurgicky odstranit). V každém případě ale je vhodné držet pravidlo poddajné boty, aby chodidlo nebylo v botě tvrdě uzamčené a nechodili jsme tím pádem až „koleny“. Pro malé či velké platí, že bota by měla být taková, aby „bota nepřepřala chodidlo, ale aby se mohlo chodidlo svobodně v botě pohybovat.“ Chodidla mají několik funkcí, které v tvrdé nepoddajné obuvi nelze (či skoro nelze) provést. Za prvé je to funkce „pružiny“, která zjemňuje rázy kroku, skoku při chůzi či běhu, podobně jako mají tuto funkci tlumiče v autě. Je důležité mít chodidla dostatečně silná pro statickou výdrž (dlouhé stání na místě, chodidla musí zvládnout váhu našeho těla). Mají mít také dostatek síly „výbušné“ pro odraz při běhání, skákání, či jemnější pro odvin chodidla. Naše

nohy by tedy měly být pro chůzi v minimalistických botách či pro chůzi zcela na boso trénované.

Neočekávejme, že pokud jsme doposud střídali domácí pantofle za pracovní/sportovní/společenskou obuv a rovnou ze sprchy jsme zase obouvali domácí pantofle, v nových barefoot botách ujdeme celý nedělní výlet s pocitem, „že jsme dnes pro sebe něco udělali“. Často bývá riziko ostrých změn spojeno s bolestmi – u změny obuvi často s bolestí pat, Achillových šlach, kolen, kyčlí, někdy až zad. Příčinu můžeme spatřovat v slabých, „spících“ chodidlech. Je to podobné, jako když má někdo ruku v sádře na 6 týdnů. To se nepředpokládá, že když mu sádku sundají, začne s rukou okamžitě hýbat a ruka bude silná a šikvná jako před zlomením. Pokud tedy vyndáme naše nohy po letech z bot s tvrdou podrážkou a úzkou špičkou, počítejme spíše s tím, že budou naše chodidla slabá, prsty neohybné, neobratné něco uchopit, neschopné odrazu. Pravidelnou stimulací (např. ponořením a přehrabováním chodidel v misce s rýží/čočkou/kamínky), důsledným cvičením a dalšími fyzioterapeutickými nástroji je samozřejmě možné chodidla znovu dostat do kondice.

Závěrem

Neberme svět dogmaticky. Můžete si přebrat Oskara jako Markéta Irglová v „žabích

O autorce:

Mgr. Hana Sladká je fyzioterapeutka Centra komplexní péče Dobřichovice. Na začátku každé terapie je pro ni důležité sdělení, se kterým klient přichází. Na základě tohoto sdělení a dřívějších či současných vyšetření pak upravuje použitou fyzioterapeutickou techniku (Brunkow, PNF, Fyzioterapii funkce atd.), relaxační přístup či se více orientuje na zvýšení fyzické zdatnosti (např. se zaměřením na sportovní aktivity klienta). Provádí také manuální lymfodrenáž. Pracuje s dospělými a dětmi od tří let. Je součástí psychosomatického týmu CKP Dobřichovice. Ve svém volném čase působí jako dobrovolný plavecký instruktor v KONTAKTU bB. Je členkou Společnosti psychosomatické medicíny ČLS JEP a členkou správní rady Nadačního fondu Karla Lewita.

botách“, nebo si na ples dopřát ty krásné lodičky. Další tipy a triky jak zachovat zrovna Vaše chodidla zdravá a funkční Vám poradíme v Centru komplexní péče Dobřichovice.

Hana Sladká

LETNÍ LÉKÁRNIČKA

Co mít doma (na dovolené) po ruce, aby nás letní nástrahy nezaskočily?

Desinfekci, tekutý roztok, stačí základní „zelená lahvička“ běžně dostupná v lékárně, vhodné je mít k dispozici i peroxid vodíku. Na očištění a desinfekci povrchových ranek, záděr, škrábanců, po vytažení klíštěte.

Při ošetření využijeme také obvazy (sterilní i nesterilní), náplasti (běžné i voděodolné, s polstářkem i bez něj), gázu a vatu. Praktické jsou náplasti stříhací, kdy si můžeme sami zvolit potřebnou šíři.

Pinzetu na klíště.

Jednoduché a přesto důmyslné plastové „udělátko“, které klíště umí zlehka uchopit, zafixovat a my je pak kroutivým pohybem snadno odstraníme z kůže.

Zasažené místo pak stačí ošetřit desinfekcí. Bývá běžně dostupná v lékárnách.

Prohlízejme se po pobytu v přírodě, je to základ prevence nemocí přenášených klíšťaty.

Prohlízejme i záda, místa v podkolení, tříselech a za uchem, tam si klíště rádo vleze a činí se „neviditelným“, aby mohlo spokojeně nasávat.

Základní léky na bolest, běžný paracetamol a ibuprofen v běžné dávce by také neměly chybět v domácí lékárně.

Maminky dětí jistě znají gely po poštipání hmyzem, proti svědění, ty taktéž udělají dobrou službu.

Carbo — živočišné uhlí. Základní první pomoc při průjemových onemocněních. Dieta

a živočišné uhlí, klidně až 8 - 10 tablet denně pro dospělého.

Dostatek tekutin, žádné bublinky v nápoji, dieta – a průjemovité onemocnění lze obvykle zvládnout i svépomocí.

Tablety proti alergii. Malá balení (obvykle 7 tablet) lze volně zakoupit v lékárně.

Elastické obinadlo pomůže zafixovat podvrtnutý kotník či naražené zápěstí.

Pro tyto případy je dobré mít také mast nebo gel s obsahem protizánětlivých látek. Nebo si v lékárně dokoupit tzv. „octanovou mast“.

A nezapomínejme na oči.

Základní kapky na výplach a ošetření očí „oftalmo septonex“ jsou volně prodejné a dostupné, je dobré mít je vždy doma po ruce.

A neváhat oko propláchnout a prokapat když do něj spadne drobný hmyz, nečistota, nebo štípou oči od kouře z táboráku.

S práním pokojně prožitých letních dnů

Věra Dudková, praktický lékař, Dobřichovice,

www.praktikdobrichovice.cz

Individuální terapie poruch paměti

V jarním čísle Dobřichovického Kukátka jste si mohli přečíst zkušenosti pravidelného účastníka kursů a lekcí trénování paměti v Dobřichovicích pana Drhlíka. Skupinová setkání jsou vynikající příležitostí k poznání nových tváří a zejména sdílení zkušeností, radostí i starostí nejen s naší více či méně zlobivou pamětí.

Jsou ale i situace, kdy se člověku se svými paměťovými starostmi hned mezi lidmi nechce. Možná mám už delší dobu pocit, že zapomínám nějak víc než je zdravé, ale to

poslední, co bych potřeboval/a, je ukazovat to před dalšími lidmi. Nebo se zotavuji z cévní mozkové příhody či úrazu a mezi lidmi si zatím netroufám, ačkoliv by mě paměťová cvičení jako součást rehabilitace zajímala... Pro takové situace je nejlepší volbou cesta individuální spolupráce. Co přesně si pod tím představit? Pojdme se na to podívat na příbězích konkrétních lidí.

Příběh první

O zdravé paměti, která potřebovala zvednout sebevědomí

Paní Kateřina (63 let) se na mě obrátila s tím, že si dříve všechno pamatovala jako slon a byla na to patřičně hrdá, ale v poslední době co si nenapíše, to zapomene, pokaždé když odchází z domova, musí se vrátit a ujistit se, že zamkla a stále častěji si nemůže vzpomenout na jména herců nebo některých svých známých. Navíc její maminka měla „Alzheimeru“ a má tedy strach, aby už to nebylo ono.

Domluvily jsme se tedy, že společně uděláme základní test, který nám ukáže, zda má smysl se znepokojovat. Test k naší velké radosti ukázal, že je vše v pořádku. Jak ale tedy vysvětlit potíže, které paní Kateřinu trápí každý den? A hlavně: jak s nimi naložit? Podívaly jsme se společně na každou ze situací zvlášť – co se děje, na co myslí, ve chvíli, kdy zamyká dveře a pospíchá na vlak – na zamykání nebo na to, aby jí neujel? Co by se dalo v té situaci změnit? Společně jsme našly možná konkrétní řešení a domluvily se, že je paní Kateřina do příštího setkání vyzkouší.

O týden později, když jsme se potkaly, hned mezi dveřmi jsem poznala, že řešení zafungovala. Paní Kateřina přišla mnohem veselejší krokem a vyprávěla mi, jak už se konečně nemusí celý den v Praze stresovat, jestli její dům zatím nemá dveře do-

kořán. Sešly jsme se ještě několikrát a já jsem paní Kateřinu naučila různé techniky zapamatování, díky kterým si dokázala uložit do paměti i věci, u nichž mi předem vůbec nechtěla věřit, že to zvládne. Když jsme naší spolupráci končily, paní Kateřina byla na svoji paměť opět právem hrdá.

Příběh druhý

O paměti, která dostala pořádnou ránu

Pan Ivan (74 let) utrpěl v červenci poranění mozku, při kterém došlo zejména k poškození paměti (dlouhodobé i krátkodobé) a pozornosti. Spolupracovat jsme začali v srpnu, nejprve dvakrát týdně, posléze jednou. Rodina pana Ivana byla velmi aktivní a i v čase mezi našimi setkáními procvičovali paměť s pomocí různých pomůcek, ale zejména jeho důsledným zapojením do všech domácích činností. Naším společným cílem bylo zlepšit zejména krátkodobou paměť natolik, aby mohl být pan Ivan např. pár hodin sám doma a bylo to pro všechny bezpečné a bez stresu.

Na každém setkání jsme kromě cvičení na pozornost, oba druhy paměti i další kognitivní funkce mluvili o situacích, které přinesl život od poslední. S manželkou pana Ivana jsme několikrát probíraly a hledaly další možnosti, které jako rodina mají, a častokrát bylo stejně důležité jako podpořit manželovu paměť, podpořit ji v často psychicky náročné péči o něj.

Po deseti měsících spolupráce absolvoval pan Ivan opět testy kognitivních funkcí u psychologa a výsledky prokázaly jasné zlepšení. Život ale není jen o paměti, ale také o lidech kolem nás. Proto jsme se s panem Ivanem i rodinou domluvili, že pro další zlepšení nastal čas navštěvovat právě skupinové lekce trénování paměti, které podpoří sebevědomí zpětnou vazbou od širšího spektra lidí.

Příběh třetí

O nemocné paměti a filozofických hovorech

Rodina pana Otakara (83 let) se na mě obrátila s tím, že dědeček se léčí s Alzheimerovou nemocí a rádi by léčbu podpořili ještě trénováním paměti. Řeč s ním je doma těžká, nic moc nechce dělat, že by si něco nepamatoval, nechce přiznat a je i možné, že nebude chtít spolupracovat. Přesto by to rádi vyzkoušeli.

Když jsme se s panem Otakarem poprvé setkali, opravdu moc spolupracovat nechtěl. Nějaká paměťová cvičení přece nepotřebuje a nebude dělat úkoly jako pro malé děti. A tak jsme si jen tak povídali o tom, co v životě dělal a kde vyrůstal. Každý z nás si za svůj život vytvoří zajímavý příběh a já tyto příběhy ráda poznávám. Často se totiž ukáže, že ten, kdo se na první pohled může zdát jako bručoun, je vlastně člověk s velkou zkušeností, moudrostí a smyslem pro humor. Stejně jako pan Otakar. Dnes se na naše setkání těšíme oba, řešíme (a nutno říci, že velmi seriózně) třeba to, jak se proměnilo školství od doby mládí pana Otakara po dnešek nebo co dobrého či horšího s sebou přináší stáří. A pokaždé zvládneme i cvičení, která na našich prvních setkáních tak kategoricky odmítal.

I s rodinou pana Otakara je spolupráce velmi úzká a bez toho by byly přínosy jistě mnohem menší. Řešíme různé situace, které přináší všední dny i větší nárazové výzvy, souvislosti veselejší i náročnější.

Příběhy, které jste právě dočetli, jsem vybrala jako jakousi ukázkou situací, se kterými se ve své praxi setkávám. Každý z nás si ale nese příběh svůj vlastní, a proto se i každá spolupráce liší a odvíjí jinak. Pokaždé však zajímavě.

Ing. Hana Habartová, trenérka paměti

www.barevnystrom.cz

tel.: 603 383 523

PAMĚTNÍ KNIHA OBECNÉ ŠKOLY V DOBŘICHOVICÍCH

3. pokračování

V jarním čísle jsme se probírali zápisy od r. 1921 až do r. 1926. Nyní společně projdeme záznamy od r. 1926 až do r. 1930. Nejtěžší poválečná léta plná zmatku a bídy máme sice za sebou, nicméně stále je pocítován značný nedostatek peněz v obci i v mnoha rodinách. Proto nejprve nahlédneme do zápisů obecní rady, abychom poznali některé starosti radních i situaci v obci, jež má stále spíše venkovský ráz a hlavní obživou většiny stálých obyvatel je zemědělská výroba.

2. třída obecné školy v Dobřichovicích - rok 1918 - před školní zahradou vpravo od staré zbourané budovy.

Ze zápisů schůzí obecní rady z l. 1926 -28 se dozvídáme, že se v Dobřichovicích konaly pravidelně trhy – vždy o sobotách dopoledne před bývalou hasičskou zbrojnicí. Dobyčtí a koňské trhy se odbyvaly 4x v roce na parcele č. 385 za hřištěm, a to v březnu, v květnu, v září a v prosinci.

Rada neustále řešila problémy s financováním chodu obce a zabezpečení nejchudších občanů. Finance získávala z pronájmu obecního majetku. Pronajímala mytné na mostě, hřiště SK, těžbu šterku v lomu, hliniště pod Vráží, pískovnu, rybolov, koupaliště aj. Odporovala traviny a prutiny z obecních pozemků,

užitkové dřevo z obecního lesa apod. Měla na starosti udílení koncesí a domovského práva, udílení chudinských podpor, úpravu a užívání cest, vyčištění potoka pod Vráží, užívání obecní pumpy, adaptaci obecních bytů – např. i v obecní pastoušce, nátěr mostu, pořízení pouličních světel a nové hasičské stříkačky, zavedení benzinové pumpy před obchodem Josefa Havlíka. Plánovali zřízení obecního domu, kde by kromě úřadu sídlila obecní knihovna a ordinoval praktický lékař. Velkým problémem byla nedostatečná kapacita školy a rozdělování pozemků křížovníků určených k záboru po 1. pozemkové reformě, která proběhla v l. 1919 – 1938, nejintenzivněji v l. 1923 – 1926. Zábor se prováděl nad 150 ha zemědělské půdy, či nad 250 ha celkové půdy. Vyvlastněné pozemky byly vypláceny za cenu určenou státem. Malorolníci a bezzemci toužili získat půdu i za cenu úvěru. Křížovníci byli některými z nich obviňováni, že rozprodávají půdu předem a za vyšší ceny, tedy ještě před vyřízením záboru.

Školní rok 1926/27

Výnosem ministerstva školství byla zrušena zjednodušená školní docházka, vyučovalo se dopoledne i odpoledne s jedním feriálním

5. třída obecné školy v Dobřichovicích – rok 1923, u školní zahrady, vlevo od staré budovy, nyní zbourané.

dnem v týdnu, ten byl posunut ze čtvrtka na středu kvůli sjednocení škol na okrese Praha-venkov. Stav žactva na začátku roku – 183, na konci – 193.

Učitelský kádř zůstává nezměněn. Správou školy byl pověřen opět H. Švéd, o pomůcky se staral F. Vyhnaň, knihovnu obstarával A. Frýdl a zahradu měl na starosti F. Bobek. II. a III. třída byly spojeny a pro ruční práce byla vyhrazena učebna bývalé III. třídy. Na chodbě v 1. patře bylo instalováno akvárium. Pravidelně se vyučovalo náboženství katolické a československé. Krejcarový spolek a školní rada zajišťovaly školní potřeby, z Havlíkovy nadace se pořádala vánoční nadílka dětem z chudých rodin. Byl rozšířen počet žárovek, zakoupen elektrický vaříč a elektroměr. Starý dřevěný plot před školní budovou byl nahrazen drátěným se železnými dvířky a kameným soklem nákladem 400 Kč. Oslavoval se 28. říjen, 21. června výročí bitvy u Zborova a 5. července bylo vzpomenu upálení M. Jana Husa. V lednu se 2 týdny neučilo kvůli epidemii chřipky.

Školní rok 1927/28

Nově nastoupily 3 mladé učitelky. Slečna Marie Štěpínová, definitivní učitelka bez určení místa, se narodila 10. 10. 1909 na Smíchově a po absolvování měšťanské školy a učitelského ústavu působila na obecných školách na Smíchově, ve Stodůlkách,

Řeporyjích, Radotíně a Třebotově, rovněž ve Lhenicích v okr. Prachatice. Dostala výuku ve II. třídě.

Emílie Tomková, zatímni učitelka (*30. 12. 1903 Hole, okr. Říčany), vychodila měšťanku v Protivíně a Jindřichově Hradci a 1 rok se připravovala na své budoucí povolání v učitelském kursu v Českých Budějovicích. Učila ve Slavkově u Brna a jako výpomocná učitelka na Slovensku v Levoči. Stala se třídní učitelkou ve III. třídě.

Matylda Gregorová – učitelka ručních prací a domácích nauk – se narodila 11. 1. 1908 v Osieku ve Slavonii (nyní část Chorvatska). Studovala po ukončení 3. ročníku měšťanské školy na škole rodinné a na státním ústavu ku vzdělávání učitelek domácích nauk v Praze. Školu řídil H. Švéd, ale onemocněl a od 15. března převzal správu školy definitivní učitel – F. Bobek. Třídy se vymalovaly a v 1. třídě si p. řídící Bobek zřídil přednáškovou síň, opatřenou skioptikonem* (laterna magica) a loutkovým divadlem, k uctění památky svého otce F. Bobka, zdejšího bývalého řídícího učitele, který právě před 20 lety v téže místnosti zemřel. (*Jednoduchý promítací přístroj na diapositiv.)

Opět probíhaly slavnosti. Oslavu vzniku republiky organizoval místní osvětový svaz s pokrokovými organizacemi na cvičišti Sokola a hlavním řečníkem byl spisovatel Krejčí. 6. března se vzpomínalo narození presidenta Masaryka, projev mela sl. učitelka Štěpínová a žáci recitovali a zpívali. 22. dubna proběhla stromková slavnost za účasti představenstva a zástupců spolků, žactva a obecnstva. Pro slova měli: F. Bobek, starosta B. Geringer, p. Suda za okrašlovací spolek, p. Radovnický za Sokol a divadelní ochotníky, p. Kubánek za zahradníky. Děti opět recitovaly, zpívaly a tančily v národních krojích. Ve školní zahradě byla zasazena třešeň. Dále se slavil Den matek, žáci zhotovili přáníčka maminkám a zahrálo se loutkové divadlo s Kašpárkem. Výlet ke Svatojánským proudům se uskutečnil 12. června, pro nemajetné děti obec daro-

Ředitel Josef Šafář.

vala 200 Kč. V dubnu proběhla státní mléčná akce, 24 dětí nezaměstnaných rodičů bylo poděleno 150 porcemi mléka. Akci řídily sl. učitelka Tomková a pí. Ludmila Bobková*, žena řídícího učitele. (*Sestra spisovatele V. Vančury.)

Rovněž byly škole věnovány dary, např. od školní rady vybavení pro školní kuchyni, vysavač a dějepisné obrazy. Z výnosu loutkového divadla v hostinci U Šebestů* (*nyní U Nádraží) opatřil řídící Bobek hoblici a truhlářské nářadí. Zubní technik J. Štangel daroval akvárium, ředitel výchovny podělil 30 dětí květinami v květináčích, zahradnictví fy Gabriel ze Zadní Třebaně věnovalo 150 různých barevných jiřin, které byly vysazeny na školní zahradě, z výnosu loutkového představení na Vonoklasech byla zakoupena patentní zahradní konev. Na Staré poště se konaly přednášky Ant. Svojsíka o cestách po Japonsku, které byly doplněny světelnými obrazy. Obvykle je promítal řídící

Bobek. Japonsko poznal detailněji Antonínův bratr, kněz Alois Svojsík.

Objevilo se i několik případů spály a spalniček. Po dobu zdravotní dovolené sl. Štěpínové bylo zavedeno střídavé vyučování. V neděli 24. června se uskutečnila výstava učebních pomůcek a ručních prací žáků a předčasně proběhla oslava 10. výročí republiky. Slavnost organizovalo obecní zastupitelstvo spolu s místními korporacemi. Škola byla vyzdobena prapory, žáci s praporky a chovanci z výchovny tvořili čelo průvodu, který se zformoval u školy v 10 hod, za nimi následovala alegorická skupina – postava Republiky na bělouši, dekorovaná postavami Legionáře, Sokola, Člena DTJ, Hasiče, Dělníka a velkou skupinou dětí v národních krojích. Následovaly deputace místních korporací a četné obecnstvo. Slavnost probíhala na vyzdobeném hřišti SK Dobřichovice. Místní orchestrální sdružení, řízené učitelem H. Švédem, zahrálo slavnostní přehru, řídící F. Bobek přednesl řeč k dětem na téma *Z otroctví ke svobodě*. Pak se ujal slova legionář p. J. Cupák, následovala scéna od A. Jaroše *Svoboda* v podání místního divadelního ochotníka p. Havrdy, školáků a pěvce

Učitelé z měšťanské školy v Revnicích - rok 1926 - uprostřed sedí ředitel Josef Šafář, ve 2. řadě vpravo učitel Theodor Bambas

prof. Antonína Svojsíka, který zazpíval několik písní za doprovodu harmonia, na které hrál Ladislav Bobek*, člen Národního divadla. (*Starší bratr řídícího F. Bobka hrál v orchestru ND na fagot.) Dále promluvil k účastníkům člen obecního zastupitelstva, učitel F. Fürst,

a na závěr odevzdal dětem státní vlajku, nabádaje je k úctě a lásce k republice. Slavnost byla ukončena živým obrazem, při němž žáci všech tříd přednesli básně a poté všichni přítomní zapěli za doprovodu orchestru naše národní hymny. Kromě velkého úspěchu morálního měla slavnost i úspěch finanční, po zaplacení režie zbylo na učební pomůcky 360.15 Kč.

Školní rok 1928/29

Od 1. května byla ustanovena výpomocnou učitelkou za nemocnou sl. Tomkovou sl. Bertta Lieblová. Narodila se v Dobřichovicích 27. 4. 1906, po měšťanské škole na Smíchově vystudovala učitelský ústav. Vypomáhala na školách v Modřanech a Horoměřicích. 6. dubna připravil učitelský sbor na Staré poště dětské filmové představení a zisk byl darován dorostu ČSČK. 25. 6. se konal Dětský den a zisk ze sbírky byl věnován České zemské komisi, sirotčinci a dorostu ČSČK. Z dalšího filmového představení na konci školního roku byly peníze dány školní knihovně, jí také předal spolek Chumáč* 553.55 Kč. (*Stolní společnost v hostinci Stará pošta v čele s P. Josefem Hradcem.) Od ministerstva sociálních věcí bylo zaplacen a rozdáno 280 porcí mléka pro 50 dětí. Starosta B. Geringer daroval škole řadu obrazů, papír a školní potřeby. Pí. R. Trnožková, vdova po generálním řediteli, věnovala škole 5 000.- Kč na stavbu nové školy. Mezi žactvem se vyskytla řada onemocnění – plané neštovice, spála, záškrť i tyfus. Od 16. 2. do 7. 3. musela být škola pro nedostatek paliva a kruté mrazy uzavřena.

Školní rok 1929/30

1. září nastupuje nově ustanovený řídící učitel Karel Plaňanský. Narodil se 13. 8. 1876 v Karlíně, studoval v Soběslavi. Na zdejším okresu působil od března 1898 na chlapecké škole na Smíchově. Sl. Štěpinová se provdala a od 1. září učí na obecné škole v Radotíně. Ručním pracím vyučuje od 1. září současně se sl. Gregorovou sl. Marie Dvořáková a rov-

2. ročník chlapecké třídy měšťanské školy v Řevnicích - rok 1927 - 2. řada první zleva Josef Kecek; ředitel Karel Procházka.

něž nastupuje výpomocná učitelka Jindřiška Svobodová. Za onemocnělého učitele F. Bobka nastoupil 16. 9. výpomocný učitel Mikuláš Tumpach a setrval do 30. dubna. Pro vyšší počet žáků (284) musela být škola rozšířena o další učebny. I. a IV. třída musely být rozděleny do dvou oddělení. Ve statku č. 44 U Zýků byla zřízena učebna, v níž se začalo učit od 21. října. Zároveň byla určena další učební místnost, ale není udáno, kde se nacházela. Obě pobočky byly schváleny jen pro tento školní rok. Obecní úřad Vonoklasy požádal 9. 12. 1929 o zřízení školní expozitury a 17. 1. 1930 proběhlo měření a ocenění cesty do Vonoklas. Před svátkem sv. Václava bylo vzpomenuo 1000 let českého státu, 28. října na oslavě vzniku republiky byla připomenuta Deklarace z Turčianského Svatého Martina a úsilí států Malé Dohody a Polska o osvobození. 27. října proběhly ve 2 přízemních třídách volby, v dohlédacím výboru zasedli řídící K. Plaňanský a učitel A. Frýdl. 7. března se oslavovaly narozeniny TGM. Kvůli epidemiím dětských infekčních nemocí (záškrť, spála a spalničky) byla přerušena výuka zprvu v I. A a v I. B a před Velikonocemi ve všech třídách. Došlo i k úmrtím 3 žáků. Na záškrť zemřela v pražské nemocnici 4. 12. 1929 Věra Kratochvílová z Letů, žákyně I. A. Žákyně Dagmar Marhoulová z Dobřichovic zemřela na neznámou nemoc 21. 4. 1930 ve věku 10 let. Žák Antonín Bičák, který nastoupil do zdejší

školy 17. února 1930, se utopil při přecházení řeky 27. 2. 1930 rovněž ve věku 10 let. Hugo Švéd, dlouholetý zdejší učitel a zastupující řídící, t. č. ve výslužbě, náhle zemřel 13. 3. 1930 na mrtvici na svém statku v Letech. Byl pochován v neděli 16. 3. na hřbitově v Karlíně. U hrobu promluvil OŠI Ferdinand Černý za přítomnosti žactva a učitelstva. Učitelka ručních prací Gregorová, provdaná Pinkasová, odchází k 15. 3. na mateřskou dovolenou. Zastupovala ji literní učitelka Dagmar Svobodová, která sem byla přeložena z Vraného n. Vltavou. Na konci května proběhlo sčítání živností, v Dobřichovicích pomáhali učitelé A. Frýdl a F. Vyhnal, na Vonoklasech F. Bobek. Pro nemocnost a zameškanou výuku se neuskutečnil školní výlet. Konalo se několik filmových představení jak zábavných, tak i poučných, z jejichž výnosu byla dotována žakovská knihovna.

Školu navštěvovaly před letními prázdninami i děti z Prahy, jejichž rodiny tu vlastnily letní vily. V červnu 1930 jsou zapsáni ve třídních knihách např. Miroslav Krajník, Jiří a Richard Gemperlovi, Věra Frágenerová, Zorka a Zdeněk Fantovi, Ivana Krulišová – Randová, Eliška Zukriegelová, Věra Klapková, Miloslava Nečová a j. Také jsou vedeny ukrajinské děti Simon a Natalja Narižní a Oksana Sičynská z polského Lvova. Syn prof. Ant. Svojsíka – rovněž Antonín – byl vyučován soukromě.

J. Váňová
Pokračování příště.

Fotografie v tomto čísle jsou jednak z pozůstalosti po JUDr. Marii Lausmannové (1912 - 2001) z okresního archivu (byly nalezeny v domě č. 466 p. M. Neubertovou), jednak z rodinného archivu p. Josefa Kecka. Redakce velmi děkuje za zapůjčení redakce

Významná historická událost ve Všenorech

Socha sv. Václava z bývalého parku Ing. Edmunda Teyrovského ve Všenorech se stěhuje na nové místo.

Socha sv. Václava od sochaře a restaurátora Čeňka Vosmíka je součástí parku, který vybudoval ve Všenorech ve dvacá-

tých letech minulého století Ing. Edmund Teyrovský. Socha je přesná kopie Vosmíkovy sochy z r. 1906. Tento český sochař a restaurátor studoval Akademii výtvarných umění ve Vídni v mistrovském ateliéru Edmunda von Hellmera. Byl rovněž asistentem J. V. Myslbeka.

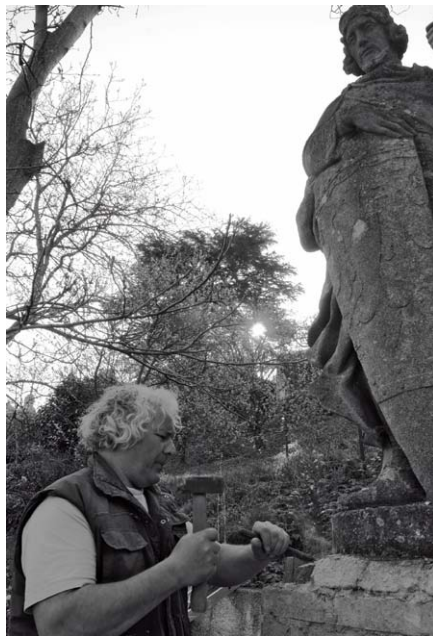
Socha je odlita z betonu. Její výška je 2,3 m. Ještě nedávno stála na vysokém cihlovém podstavci za plotem, v soukromé zahradě, která byla kdysi součástí parku Ing. Edmunda Teyrovského. Majitelka sochu věnovala obci. Těšíme se, že sv. Václav bude umístěn před všenorským kostelem sv. Václava podle vizualizace Jana Mageta. Ačkoliv to je od sochy ke kostelu kousek, cesta bude ve skutečnosti mnohem delší. Vede přes ateliér sochaře a restaurátora Petra Váni. V dubnu 2017 byla socha sejmuta Petrem Váňou

a Tomášem Váňou z podstavce a Jiří Boháč ji pomocí jeřábu přenesl na nákladní auto. Následovala cesta do ateliéru Petra Váni. Sundat sochu a nepoškodit ji nebylo jednoduché. Cementové cihly pod sochou byly velice kvalitní a nebylo snadné je odsekat. Pro instalaci zrestaurované sochy bude nutno postavit na novém místě podstavec. Bude na něm nápis, který zdobil podstavec původní: *ŽIJTE V LÁSCE! BUĎTE SVORNÍ!*

Park Ing. Edmunda Teyrovského si zaslouží náš obdiv i pozornost

Park byl budován v letech 1924 – 1931 na způsob zámeckých voluptuárů, po vzoru francouzských parků, na rozsáhlém pozemku podle návrhu Ing. arch. Aloise Dlabače. Byl velkoryse koncipován a stál jeho majitele hodně úsilí a peněz. Setkáváme se zde s husitskou tradicí, folklorem a láskou ke všemu národnímu. Historizující stavby jsou doplněny sochami (socha sv. Václava, jezdecká socha Jana Žižky, socha Mistra Jana Husa (socha Jana Amose Komenského již

neexistuje), dále monumentálním schodištěm, skleníkem, drobnými stavbami...

Ing. Edmund Teyrovský, sběratel citátů, jimi v parku nešetřil. Nepříliš známa je česká chalupa, věrně postavená podle návrhu inženýra architekta Aloise Dlabače.

Celková koncepce parku se nedochovala, ani nezůstal beze změn. Na začátku řešila rodina bydlení na venkově pro nemocného syna. V roce 1925 koupil Ing. Teyrovský sousední pozemek již postavené Kulaté vily. Přebytkem hlínu z tohoto pozemku vyváželi na silnici pod vilou. Když nastaly deště, část silnice se utrhla. Hlína padala dolů. Obyvatelům obce se to nelíbilo. Ing. arch. Dlabač Ing. Edmunda Teyrovskému poradil, aby pozemek koupil a postavilo se monumentální schodiště s opěrnou zdí. Schodiště se sochou Jana Žižky nebylo tedy plánované. Ing. Edmund Teyrovský tam nechal napsat citát italského básníka Bolzana: *Šťasten být a činiti druhé šťastnými, je účelem života člověka.*

Pro zajímavost: prvním projektem, který se však dochoval jen ve výkresu z r. 1922 –

1923, byl obytný dům ve formě zámku s gotickými a renesančními prvky, s připomínkou hradu Týrova u Křivokláta, od kterého rodina odvozovala své jméno. Měl stát v horní části parku.

Dá se park ještě zachránit?

Po několik let se kulturní komise se Všenorskou knihovnou snaží alespoň zdokumentovat park Ing. Edmunda Teyrovského. V současné době můžeme říci, že úkol je splněn. To však neznamená, že se o voluptuár už nezajímáme.

Co se třeba nedaří, je zachránit monumentální schodiště s jezdeckou sochou Jana Žižky, pravděpodobně jednou ze čtyř známých jezdeckých soch Jana Žižky v ČR. Hrozí přerazování železné konstrukce nohou, a tak i zřícení sochy. Dříve velkolepé schodiště je v současné době zarostlé a místy se rozpadá. Poslední z našich dobrodružných sestupů s cílem vyfotit schodiště a sochu Jana Žižky, probíhal s pracovním náradím v ruce, kdy jsme odkrývali postupně schody vedoucí dolů k soše od porostů, hlíny, odpadků, láhví, skla, cihel atd. Rok od roku je to horší. Oprava schodiště by stála hodně peněz a je dle nás nereálná. A čas pracuje dál. Z toho důvodu bylo tak důležité zdokumentování.

Celé schodiště bez porostu je velice pěkné, i když na pár vteřin, vidět ve filmu Kantor ideál. Spolu se sochou Mistra Jana Husa, která stojí v horní části parku nad silnicí (dobře viditelná) by se socha Jana Žižky měla stát součástí Mapy památných míst spjatých s odkazem Mistra Jana Husa, připravované Husitským muzeem v Táboře.

Na závěr slova ak. sochaře Vojtěcha Paříka, který ve své práci „*Poklad ve Všenorech*“ píše: „*Pohled památkáře i restaurátora se řídí přijatou Benátskou chartou a jasně nám říká: důležitá není jen socha, ale také cena času, který lze z ní vyčíst. Tato cena času je jednak v tématu a řemeslném zpracování díla, ale také v jeho opotřebení vlivy prostředí. Účelem restaurování tedy není uvést památku do podoby v době jejího vzniku, ale v první řadě zamezit dalším škodám. V našem případě to znamená, že je třeba zastavit další destrukci, která by vedla k definitivnímu zániku tohoto zajímavého všenorského areálu. Nejohroženější je jezdecká socha, kde by po přerazování železné konstrukce nohou mohlo dojít ke zřícení.*“

Zdroj: <http://vojtech.parik.sweb.cz/clanky.html#POKLAD>

A. Sahánková,

Všenorská knihovna a kulturní komise

LENKA KOTKOVÁ

Vážení čtenáři, v minulém čísle jsme v rubrice Osobnosti představili Prof. Jaroslava Šarouna, jehož mnozí z Vás znají jako musikanta, organizátora hudebního života, včelaře a dobrého člověka. A poté vznikl z řady dobrých důvodů nápad požádat o rozhovor do této rubriky také jeho dceru Lenku, dnes provdanou Kotkovou. Lenka žije nyní s rodinou jinde, ale v Dobřichovicích je každou chvíli. Její práce se může někomu zdát nenápadná, ale právě proto je velmi významná pro ty, kteří právě tento druh práce dovedou ocenit. A mimochodem: Lence Kotkové byla za významnou činnost v oboru výzkumu proměnných hvězd udělena Českou astronomickou společností v r. 2000 Cena Zdeňka Kvíze (<http://www.astro.cz/spolecnost/oceneni-cas/cena-zdenka-kvize.html>; <http://www.astro.cz/spolecnost/sin-slavy/lenka-kotkova.html>).

Z Dobřichovického maratonu. Foto: J. Kotek

Kukátko: Lenko, jste dcerou uznávaného musikanta, výrazné osobnosti a také respektovaného včelaře. Jaké to bylo vyrůstat v takto zajímavě zaměřeném prostředí?

L.: Kotková: Bylo to zajímavé, ale také trochu smutné. V raném dětství jsem svého tátu vidala málo, protože byl skoro pořád

v práci, nebo cvičil na klavír, nebo byl u včel. Dost mi chyběl. Časem jsem si k němu našla cestu a užívala si s ním tak, že jsem se poněkud vetřela do jeho profese. Nejdříve jsem jen poslouchala za dveřmi, jak cvičí na klavír, začalo mě to hodně zajímat. Později jsem sedávala vedle něj a zjistila jsem, že dokážu snadno v notách sledovat, kde právě hraje. A tak jsem mu začala obracet noty. Poprvé si mě zval na výpomoc na koncert, když mi bylo asi 8 let. To mi zůstalo dodnes, i když v současné době obracím noty jen výjimečně, přeci jen už mám svoje místo jinde. Zažila jsem během svého dětství a dospívání mnoho jedinečných chvil vedle klavíru. I v orchestrech nebo při natáčení.

K.: Zvolila jste si ale jiné profesní zaměření. Jaká byla Vaše cesta k nynější profesi?

L. K.: Cesta k mé dnešní profesi jakéhosi pracovníka na pozadí vědy byla vlastně cestou nejmenšího odporu. V dětství jsem si uměla představit jen jeden směr, kterému bych se chtěla věnovat – hudbu. Ale toto nebylo v rodině příliš podporováno, protože je to nejistá budoucnost a často

L. Kotková, kontrabas a Říčanský komorní orchestr. Foto J. Kotek

stresující život, zejména pro děvčata. A protože můj táta byl přesný příklad, jak takový život může vypadat, nenašla jsem odvahu si za svým snem sama jít. Stejně tak, jako to měl on sám – také si hudbu nevybral. Mě naopak motivoval k přírodním vědám, zejména meteorologii a astronomii. Jedné noci (dokonce mám i datum, 2. 5. 1986) jsem na návštěvě hvězdárny na Kleti astronomii doslova propadla. Třídrem jsem se učila znát oblohu, četla všechny možné dostupné knížky o astronomii, sledovala Grygarův pořad Okna vesmíru dokořán, řešila fyzikální olympiády... Konečně jsem měla nějakou jinou cestu, než byla hudba. Astronomie však pořád byla příliš nepraktický a nejistý obor, a tak jsem na matematicko-fyzikální fakultě raději zvolila obor meteorologie. Na astronomii jsem však vůbec nezanevřela, během studií po

absolvování astronomického kursu jsem prováděla návštěvníky a ukazovala oblohu na petřínské hvězdárně, psala jsem články o pozorování do populárně vědeckého astronomického časopisu a občas dělala přednášky pro děti ve školách nebo pro učitele základních škol. Jsem moc vděčná hlavně svojí mamince, že zejména v počátcích, když mi bylo jen nějakých 15 let, dokázala ovládnout svou starost o mě a nechala mě dojíždět do Prahy, někdy jsem se vracela vlakem po půlnoci nebo přespávala s kamarády na hvězdárně. Vždycky jsem si vážila její důvěry, že neudělám nějakou životní hloupost, a také mě nikdy nenapadlo její důvěru zklamat.

Jednoho dne v roce 1994 se na nástěnce v klubovně petřínské hvězdárny objevil inzerát, že se hledá pozorovatel na projekt CCD fotometrie planetek a proměnných

hvězd na Ondřejově. Tak jsem se přihlásila na brigádu, šéfové mě zaučili a po dvou letech si mě vychovali natolik, že mě Akademie věd zaměstnala jako odborného pracovníka. Tomu jsem zůstala věrná dodnes. Nejsem vědec, ale pracuji pro různé projekty, kde se pořizují data, od fotometrie a měření poloh planetek jsem se dostala ke spektroskopii hvězd a nyní k detekování meteorů pomocí digitálních kamer. Dnes už ani v noci nevysedávám u dalekohledů, ale zabývám se hlavně databázemi, a to i v jiných oblastech, než je astronomie.

K.: Hudba byla vždy něčím, čím jste byla obklopena a s čímž jste byla jaksi osudově spojena. Vylíčila jste, jak jste do ní byla vlastně vtažena. Co z ní zůstalo, když jste se začala věnovat jinému oboru?

L. K.: Hudba mě nikdy neopustila, ani při práci. To je prostě životní styl, způsob prožívání. Není možné se jí v hlavě zbavit, když jednou tak moc zakořením. I když neumím pořádně na nic hrát ani zpívat. „Nepořádně“ jsem začala jako samouk klavírem, pak asi kontrabasem, zobcovou flétnou, zpívala jsem se souborem Ludus musicus Františka Běhounka. Na vysoké škole jsem si pořídila klarinet, ale ten jsem téměř opustila. Dnes se naopak nejvíce věnuji kontrbasu, protože je zajímavá možnost si zahrát – jsem členem Říčanského komorního orchestru a hrála jsem nedávno několikrát v hudebních seskupeních amatérů i profesionálů Františka Běhounka nebo s Emauzským sborem a orchestrem. Také si občas zahráji s bluegrassovou kapelou. Můj „hlavní obor“ v současné době je však rodina, mám desetiletou dcerku a manžela, který můj koníček podporuje, takže ty hudební zážitky sdílíme většinou společně. A dokonce v ještě širší rodině, na začátku května jsme měli koncert v Říčanech, kde jsme si v orchestru zahráli společně hned jako tři generace – moje Adélka, já a její dědeček, tedy můj táta. Jsem šťastná, že

si teď v poslední době můžu se svým tátou občas zahrát, to se v dětství nikdy nepodařilo.

K.: Nyní již nežijete v Dobřichovicích. Co pro Vás znamenaly tehdy a znamenají nyní?

L. K.: Neřekla bych, že v Dobřichovicích už nežiji. Svým způsobem tu v posledních letech žiji více, než když jsem tu měla trvalé bydliště. V dětství jsem měla pocit, že to není zajímavé místo, a záviděla jsem rodičům, jak se hlásí k svým rodným krajům, táta k Dobrušce a maminka k chodskému Postřekovu. Jako kdyby Dobřichovice byly jen bydliště, ale nikdy se nestaly opravdovým domovem. V období, kdy jsem hodně pracovala a žila na ubytovně v Ondřejově, nebo ještě spíš v kanceláři, mi došlo, že mi vlastně chybí domov, že nevím, kde ho mám. Uvědomila jsem si, že je důležité svůj domov najít, ať už je kdekoli, nejlépe samozřejmě tam, kde člověk žije. Rozhodla jsem se tehdy v životním „období práce“ pro Dobřichovice a ulevilo se mi. Teď v „období rodiny“ chci mít domov ve Zvánovicích u Ondřejova, kde to tak cítí i moje dcerka, a do Dobřichovic jezdím často na návštěvu za svými rodiči, tedy hlavně za „babičkou a dědečkem“. Je to můj rodný kraj, kopce a lesy kolem jsou neobyčejně krásné – škoda, že jsem si to neužila víc v dětství, ale o to víc si toho užíváme s manželem na procházkách teď. Přijde mi, že se tu dobře žije, dá se zajít na pivo i na jedinečné kulturní akce. A také sportovní, před několika dny jsem se s Adélkou zúčastnila běhu na 10 km v rámci dobřichovického půlmaratonu, Adélka byla nejmladší účastnice závodu a doběhla se ctí zhruba uprostřed mezi ženami. Takže i když mám domov jinde, mnoho zážitků a vazeb mám spíš v Dobřichovicích.

K.: Jste známa i tím, že hledáte nové planetky a navrhuje jejich nová pojmenování. Jaká volíte kritéria, co Vás při tom inspiruje?

L. K.: V oboru planetek už nepracuji nějakých 15 let, ale pořád je nepojmenovaných několik desítek planetek, které jsem objevila. Nemám vlastní kritéria, je to opravdu spíš o inspiraci. Nechci vytvářet nějaký žebříček podle zásluh a významnosti. Jména jsou mým osobním vyznáním nebo se nechám inspirovat svým okolím. Nejčastěji mi návrhy dodává dr. Jiří Grygar, ale i můj táta nebo manžel. Kritéria daná mezinárodní astronomickou unií, která pojmenovává na návrh objevitelů, jsou především taková, že jméno není možné koupit, tedy žádná politika, obchod nebo vojenství.

K.: Kolik jich tedy už je a jaké to jsou?

L. K.: Objevila jsem asi 250 planetek, pojmenovaných je zhruba 100. Planetku mají mí blízcí, hudební skladatelé a dirigenti, Česká filharmonie, z okolí samozřejmě Dobřichovice, pan prof. Lewit. Od dr. Grygara mám zajímavé návrhy na planetky významných sportovců z historie, měla jsem tu čest se seznámit s Josefem Bicanem, cyklistou Honzou Veselým nebo Věrou Čáslavskou. A trochu se věnujeme i vinařství a včelařství, svou planetku má například vynálezce medometu František Hruschka.

Pozn. redakce: L. Kotková přednášela v r. 2015 v Brně i na slavnosti, jež připomínala 150. výročí 1. presentace medometu majorem rakouské armády moravsko-německého původu Franzem (Františkem) Hruschkou (Hruškou), blíže např. web: <http://www.fhruschka.cz/>). Jak ostatně ukazuje přiložená fotografie. Další můžete najít v komentované fotogalerii, jež byla k této slavnosti pořízena:

<https://get.google.com/albumarchive/100233982718296321529/album/AF1QipNge6u0s2fbP8PWvSXJ-r6qXjib9hKq2lwcgttWd?source=pwa>

K.: Co je k tomu potřeba z hlediska „oficiálního“?

L. K.: Vlastně nic moc, objevitel má autorizovaný přístup do webového rozhraní, kam napíše svůj návrh, tedy jméno planetky, její provizorní označení a krátkou citaci, tedy několik vět o tom, čeho se návrh týká. Nomenklaturní komise Mezinárodní astronomické unie si to přebera, a když návrh schválí a upraví, publikuje ho v cirkuláři. A tak se jméno stane oficiální a i citace v angličtině veřejně přístupná. Takže si kdokoli na světě může přečíst, po čem je pojmenovaná ta planetka (17600) Dobřichovice...

K.: Ještě dovolte jednu otázku: v úvodu jsme zmínili prostředí, které Vás obklopovalo. To byly i včelky a tatínkovo včelaření. Jak je to u Vás?

L. K.: Potomci tatínkových včel nás teď obklopují už asi čtyři roky, původní čtyři včelstva se rozrostla na 15. Můj manžel převzal po tátovi tohoto koníčka a já jsem za to moc vděčná, sama bych se neodvážila, mám před včelami docela respekt. Pomáhám jen trochu při medování a výjimečně při sklápávání roje. Je to krásné oživení zahrady, zvlášť teď na jaře první cesta po vystoupení z auta vede často k úlům. Sousedé mají zatím pochopení, doufáme, že to vydrží. (Opět pozn. redakce: na adrese: <http://stelweb.asu.cas.cz/~lenka/12006/> najdete několik fotografií ze zvánovické včelnice.

A ještě: Český rozhlas 3, stanice Vltava: v pořadu Telefonotéka si s Lenkou Kotkovou povídala redaktorka Eva Ocisková. Záznam pořadu najdete v Archivu Vltavy: <https://vltava.rozhlas.cz/lenka-kotkova-v-tichem-prostoru-mezi-hvezdami-5663560>).

K.: Velice děkujeme za rozhovor a přeje-me vše dobré Vám, planetkám i Vaším včelkám.

Ptal se J. Matl s ujištěním, že rozhovor nebyl plánován proto, aby i Kukátko mělo svoji planetku... ☺

KULTURNÍ PŘEHLED

Červen 2017

Drobnější informace najdete na webu Dobřichovic a v Informačním listu.

výstavy

Café galerie Bím – do 27. června výstava malíře a grafika Petra Ptáčka

Vedle knižních ilustrací výtvarník realizoval ilustrace na krabičky plastických modelů, grafické ex libris a novoročenky pro významné automobilky.

Křižovnická residence – 29. května až 2. června, denně 10-22h

Výstava prací žáků výtvarného oboru ZUŠ Dobřichovice

Klíče od sálu k dispozici v restauraci Zámecký had

Pátek 2. 6. a sobota 3. 6. 2017 ve 21:00, residence

muzikál Noc na Karlštejně na nádvoří residence

předprodej vstupenek v Informačním centru Dobřichovice

vstupné dospělí – 250 Kč, důchodci a děti do 12 let 200 Kč

Sobota 3. června od 12:00 pod residencí

Středověké slavnosti v rámci Královského průvodu

12.00 zahájení – Herold Martin von Blaustadt

12.10 živá dobová hudba – Bakchus

12.30 „Zvířátka a loupežníci“ – loutkové divadlo

13.15 živá dobová hudba – Bakchus

13.40 „Královský rytířský turnaj“ – Allgor

14.00 kovář, dětské hry a soutěže od CK Robinson

14.15 Herold Martin von Blaustadt – pozvání na „Velký rytířský turnaj na koních“ - Štvanci

14.30 „Velký rytířský turnaj na koních“ – Štvanci

15.30 živá dobová hudba – Bakchus

15.50 „Verbováníčko“ – rytířský výcvik pro kluky a holky

16.20 „Královna planin“ – mystická akrobacie – Aventyr

16.55 „Hadry a balady“ – taneční vystoupení – Animata

17.20 Ohňová show – Aventyr + Ignis Dea

17.40 živá dobová hudba – Bakchus

18.00 Uvítání císaře Karla IV. – vítací ceremoniál

19.00 koncert Jan Hrubý, Vladimír Merta a Hromosvod

21.00 muzikál Noc Na Karlštejně, předprodej v Infocentru

pátek 9. června 18:00 – 22:00 kaple sv. Judy Tadeáše a residence

Noc kostelů

18:00 – 18:05 Slavnostní vyzvánění zvonů a zvonečků

18:05 – 18:15 Úvodní modlitba s doprovodem varhan

18:30 – 19:30 Vystoupení dětí ZUŠ

19:40 – 20:00 Prohlídka kaple s výkladem

20:00 – 20:20 Cabinet – dámská vokální skupina z Dobřichovic

20:30 – 20:50 Módní přehlídka

21:00 – 21:30 Písničkář Jaroslav Hutka

21:30 – 21:50 Varhanní hudba – Pavol Pekný

21:50 – 22:00 Závěrečná modlitba s kytarou

Kostelní chodba v 1. patře: výstava fotografií z dobřichovických kulturních akcí (autor Hynek Moravec)

residence: soutěžní výstava tvorby dětí ze ZŠ a výstava místního malíře Bohuslava Kasala

Sobota 10. června 8:00 – 12:00, u residence pod lípou

Farmářské trhy

Sobota 17. června 10:00 – 20:00, pod residencí

Food Festival – ochutnávka u více než 60 stánků. Budete moci ochutnat africkou kuchyni, jejíž součástí jsou např. malé smažené ryby či housenky. Dále íránské a marocké speciality, indickou kuchyni, argentinská masa ... Multižánrová je i hudební složka a adrenalinový park.

Sobota 17. června 12:00, na louce u lávky

Den s integrovaným záchranným systémem pro veřejnost

Presentace hasičů, policie a záchranářů. Celá akce bude moderována, občerstvení zajištěno. Přihlášky na tel: 608 473 002 a m.jurkovec@centrum.cz

Pořádá: Martin Jurkovec, SDH Dobřichovice

Sobota 17. června 18:00, Karlík kostel sv. Martina a sv. Prokopa

Hudební setkání s Duo ECO, houslový koncert Evy a Pavla Franců se sopranistkou Naděždou Chrobákovou

Pátek 23. června ve 20:00, residence

Zahájení divadelních slavností, koncert orchestru ZUŠ Dobřichovice, vokální skupiny Cabinet a kapely A. Skutila

Sobota 24. června ve 20:00, residence

Divadelní slavnosti – **Modré z nebe** (Divadlo Bakov n. Jizerou)

Neděle 25. června ve 20:00, residence

Divadelní slavnosti – **Tragédie na Mississipi** (Divadelní soubor Rozkoš, Praha)

Sobota 24. června 8:00-12:00, u residence pod lípou

Farmářské trhy

Kontakty:

Kulturní centrum města Dobřichovice: kultura@dobrichovice.cz

Dobřichovický domek www.dobrichovickydomek.cz

Infocentrum: 778772498 otevřeno 1. 4. - 31. 10. 13h-18h denně mimo úterý

CAFÉ BAR BÍM

V galerii Café Bar Bím je od 8. května do 30. června výstava obrazů, grafiky a kreseb českého výtvarníka a tvůrce mnoha českých známek Petra Ptáčka. Přinášíme pár obrázků.

redakce

0 Národním s dr. Králíkem

V sobotu 4. března se ve společenském sále Zeleného ostrova konalo další z podvečerních pose-

zení s osobnostmi naší hudební kultury, která už léta pořádá Prof. Jaroslav Šaroun. Tentokrát bylo s názvem *Vyprávění o Národním divadle* a jeho protagonistou byl respektovaný hudební publicista a znalec české opery RNDr. Jan Králík, CSc. Dr. Králík vyniká velice kultivovaným projevem a jeho výklady zaujmají sympatickým nadhledem i poctivě vyargumentovanými osobními stanovisky. Je znám svou bezvýhradnou úctou k české opeře i názory, že Národní divadlo jí nevěnuje takovou pozornost, jakou by si zasloužila, ačkoli řada děl českých autorů si získala velký respekt v re-

spektovaných operních domech v zahraničí. Jedná se o pozornost nikoli proto, že divadlo je národní a díla jsou od domácích autorů, ale prostě proto, že jsou kvalitní a podle jeho názoru by plně obstála v konkurenci s díly světových autorů.

Své vyprávění začal v dávné historii, kdy to vše začalo, a pokračoval v časové přímce až do současnosti. Zněly k tomu často unikátní nahrávky, jež, přiznám, vzbudily silné emoce. A k tomu příběhy a širší souvislosti, často takové, o nichž veřejnost dnes moc neví, nebo jejichž kontext či dosah si často neuvědomujeme.

Ukázal, jak je vše relativní, jak v určitých dobách byla populární díla autorů, které dnes znají již jen odborníci, zatímco díla, která dnes považujeme za klíčová, musela projít k uznání cestu často velice klikatou. Prošli jsme díly Smetanovými, Dvořákovými i jejich příběhy ve vztahu k Národnímu divadlu, dotkli se díla J. B. Förstera, V. Nováka, připomněli jsme si složitou cestu L. Janáčka do Národního...

Mohli jsme slyšet Marii Podvalovou, Emu Destinovou, Karla Buriana, Beno Blachuta, Marcelu Machotkovou, Ivana Kusnjera... Zazněl i povzdech, jak velké osobnosti účinně ničila česká malost, a hodně zajímavé úvahy o podstatě skutečného, pokorného i sebevědomého vlastenectví... Shrnutí: skvělý, poučný a velmi zajímavý večer a setkání s výraznou a okouzující osobností. Díky za to!

J. Matl

MÁJOVÉ MÁCHOVSKÉ VARIACE

Mácha a Máj jsou u nás již po léta tradicí, i když občas s pauzou. Letošní setkání s K. H. Máchou ale přineslo nový rozměr. Bylo totiž dvojí.

Básník v krajině a krajina v básníkovi

První večer se konal ve středu 12. dubna v křižovnické residenci. Název je v titulku odstavce. Obsah: Mácha jako poutník a jeho cesty. Téma je to pověstné a proslavené. Mácha poutníkem byl, a to velmi vnímavým,

ostatně u romantika jinak možno nebylo... A je dobře známo, jak se zážitky z poutí projeví v Máchově díle. Takové Krkonoše na příklad, Bezděz, cesta do Itálie...

Miroslav Koloc se Máchovými poutěmi roky zabývá a všechny si vlastní nohou prošel, a to

M. Koloc představuje různé ilustrace k Máchově Máji.

tak, aby seděly i dny a roční doby, neb to bylo nutné. Vše propojil s bádáním konsekvantním a přednesl v úchvatné presentaci. Ukázal nejen to, jak Mácha vnímal krajinu, ale (a zejména), jak se to pak projevilo v jeho díle. To vše s obrázky a ukázkami textů.

Jakkoli někde bychom o analogiích a inspiracích mohli vést debatu, bylo to fascinující. A k tomu Ludus musicus provedl zpěvy, které se vztahovaly k obsahu výkladu a k regionům, kterými Mácha procházel. Fotografie i krátká videa naleznete na Facebooku Kukátka: <https://www.facebook.com/kukatko/>.

I v smutném zraku mám dvě vělé slzy stály

*(co jiskry v jezeru, po mé si tváři hrály;
neb můj též krásný věk, dětinství mého věk
daleko odnesl divoký čas z vřet.)*

A pokračování přišlo pochopitelně 1. května, kdy došlo na Máji v celé jeho kráse i děsivos-

ti. Recitoval Ondřej Kulhavý, dobovou musiku opět nabídl soubor Ludus musicus.

Ondřej Kulhavý pojal Máji velmi komorně a vpravdě osobně. I vypjaté emoce, kterými je text básně protkáán, byly ale hluboce člověčí a velice uvěřitelné, jakkoli vábení efektů zde vždy hrozí. Nepodlehli jim, a to je dobře! Milovníkům vnitřní síly této ikonické skladby tím jistě udělal radost.

A k tomu musika: opět dobová (a pěkná a od autorů nám dnes již neznámých - a díky za jejich vyhledání), zpěvy doby obrozenecké, ale nejen ty ... Ludus musicus přidal i W. A. Mozarta či A. Dvořáka. A nastojte! Ono to bylo kompatibilní, a to zcela ... Je to holt chůze po tom světě ..., Když už Mácha byl ten Pocestný...

A když zazněla oblíbená tehdy písnička, jež se táže, kde je vlastně ten můj domov, stejně všichni v sále povstali a přidali se. A většina i při 2. sloce, protože ji znala, což je radost. A v důsledku následoval potlesk ve stoje, který, ač byl nechtěný, byl věru zasloužený...

Co mě ještě dostalo: jedna z posluchaček si na tento večer přinesla předlouhý šál, na němž byly vypsány podstatné části úchvatné Máchovy básně. Ufff... A opět: díky za to vše...

J. Matl

P. S.: více fotografií opět najdete na Facebooku Kukátka <https://www.facebook.com/kukatko/>

CESTA LUDVÍKA VACULÍKA Z ŘEHONŮŘKY DO PRAHY A ZPĚT

22. dubna se konala vernisáž výstavy fotografií, jež vznikla „ze šuplíků Vaculíkovy rodiny“, jak praví pozvánka... Výstava trvala do 14. května.

23. července 2016 by se byl náš dobřichovický spoubočan, prozaik, fejetonista, publicista a organizátor literárního života dožil devadesátky. 6. června 2015 však tento svět opustil a už se na naše pinožení dívá jistě se schovávavým úsměvem „odjinud“ ... L. Vaculík se často ve svých textech zmiňoval o Kukátku, dokonce mu věnoval i text. Chodil na koncerty festivalu Musica viva, poseděl často i po jejich skončení s přáteli a zpívalo se a vyprávělo. Podílel se i na několika večerech k 28. říjnu...

Ti, kdo jej znali a měli rádi, rozhodli se vzpomenout nedožitých devadesátin výjimečného autora. Do projektu rodícího se postupně byla vtažena řada osobností, včetně rodiny. A vznikl zcela unikátní a graficky skvěle podaný soubor fotografií, které v brilantní zkratce představují život tohoto výjimečného autora i prostředí, z něhož vzešel a kam se stále vracel, až se nakonec k poslednímu odpočinku vrátil napořád.

Paní učitelka, kamarádi, přátelé, krajina, kopce, louky, lidé ... Nejen to: také prostředí komunity literátů, v němž později zakotvil. A komunita „podzemní“, disent, v němž hrál roli, již si sám zvolil a jejíž part hrál až na krev...

A také dobřichovická zahrada, tolikrát v jeho textech vzpomenutá, stromy, větve,

sekery, špalky, růže a s nimi ty pověstné a kouzelné barevné koule...

22. dubna to v dobřichovické křižovnické residenci byl velmi emotivní podvečer. Přišli ti, kteří jej ctili a měli rádi. Sál byl plný tak, že na mnohé už židle nezbyla. Menšína z Dobřichovic, zbytek osobnosti české literární komunity, PEN klubu, a členové pěveckého sdružení Wlastenci, s nímž L. Vaculík byl víc než kompatibilní... A tak by to asi pan Vaculík i chtěl...

Zpívalo se. Ludus musicus se zaměřil na písničky, které měl pan Vaculík obzvlášť rád. Wlastenci pak na ty písničky, které s ním sami zpívali.

Mezi zpěvy se vyprávělo a četlo. Např. Ondřej a Jan Vaculíkovi četli skvostné texty. Třeba to, co paní Marie Vaculíková v osmáctiminutové zkratce nenapodobitelně vypsala, jak se s Ludvíkem poznali a co prožili. A zaznělo také, jak se dostali do Dobřichovic, to samozřejmě v souvislosti s životními osudy paní Milady Blekastad-Topičové, k níž se ještě v Kukátku vrátíme v příštích číslech...

Nakonec ze záznamu promluvil i sám L. Vaculík o tom, *jaká je příčina dlouhého věku u lidí...*

A pak se všichni potkali u malého pohoštění a vedly se hovory. A bylo to krásné. A bylo to upřímné a poctivé...

Obrázky opět najdete na Facebooku Kukátka, včetně 2 krátkých videí.

J. Matl

OHLEDNUTÍ ZA VOLEJBALOVOU SEZONOU 2016 – 2017

Připomeneme si nejprve, jakých výsledků naše družstva ve svých mistrovských soutěžích v uplynulé sezoně dosáhla, a na závěr pozveme čtenáře na významnou volejbalovou událost.

Muži A, první liga

V konečné tabulce obsadili sedmé místo; postoupili sice do play-off, ale už v prvním kole nepřešli přes Turnov. Mírnou útěchou může být pro ně fakt, že Turnov se stal celkovým vítězem, když ve finále porazil Beskydy. Uvedme ještě, že dobřichovičtí volejbaloví veteráni na mistrovství ČR veteránů obsadili skvělé třetí místo!

Ženy A, první liga

Ve finálové skupině nejlepších šesti družstev se naše ženy umístily na čtvrtém místě za Českými Budějovicemi, Plzní a Nuslemi, před pátým Brnem a šestým Žižkovem. Čtvrté místo z loňského roku tak sice obhájily, ale letos se mohly umístit lépe – zabránila jim v tom zranění a onemocnění klíčových hráček v závěru soutěže.

Muži B, krajský přebor 1. třídy

V konečné tabulce se z devíti družstev umístili na čtvrtém místě za Tuchlovicemi, Benešovem a Roztoky.

Starší žákyně, krajský přebor (2. skupina)

V závěrečné tabulce figurují naše děvčata na osmém místě z devíti družstev.

Ženy B, krajský přebor 2. třídy

Ženské Běčko zahájilo jarní část své soutěže, která se hraje na venkovních hřištích, koncem dubna. Ještě před začátkem sou-

těže hrálo na přeboru župy Jungmannovy a hrálo výborně – stalo se přeborníkem! Začátek soutěže se však našim ženám příliš nevydařil: v Lysé nad Labem sice první zápas vyhrály 3:1, ale ve druhém prohrály 3:0, doma pak následující týden podlehly Čelákovickým dvakrát 3:0. V průběžné tabulce jsou na pátém místě z osmi družstev, na svém kontě mají devět vítězství a devět porážek. Doma hrají ještě 20. května s družstvem Roztok a 3. června s Odolena Vodou; soutěž zakončí 10. června v Kostomlatech.

V červnu se na volejbalových kurtech uskuteční dvě významné akce. Bude to nejprve Předsletový volejbalový turnaj seniorek, který letos nahradil memoriál Lídy Gemperlové; proběhne v sobotu 10. června. Velmi významnou událostí bude 21. ročník mistrovství ČR ve volejbale seniorek, které se za účasti i našich hráček bude konat ve dnech 17. a 18. června. Nejlepší ženská seniorská družstva z celé republiky uvítáme v Dobřichovicích už potřetí – o titul přeborníka republiky hrála u nás už v letech 2010 a 2013; po stránce organizační, společenské i sportovní měla tato dvě mistrovství tak dobrou úroveň, že letošním uspořádáním této velké akce byl opět pověřen dobřichovický volejbalový oddíl. Přijďte se podívat a přesvědčit se o tom, že i dříve narozené hráčky volejbal stále umějí!

HgS

DRAČÍ LODĚ 2017

Ve dnech 5. a 6. května na Berounce opět zazněly bubny, které dávaly na vědomí, že v Dobřichovicích začíná jubilejní pátý ročník závodu dračích lodí. Sobotní ráno nás sice přivítalo lehce zataženou oblohou, ale počasí k nám bylo milosrdné. Přesně v 10

hodin byla zahájena prezentace devětdvaceti přihlášených posádek, místních i ze širokého okolí. Hlavního závodu OPEN se zúčastnilo 17 posádek, v kategorii ŽENY bylo 8 posádek a v nově vytvořené kategorii JUNIOR pro dračí potěr od deseti let byly 4

posádky. První rozjízďka odstartovala přesně v 11 hodin a po ní podle stanoveného plánu další a další.

Ve finále kategorie ŽENY vyrazily v 15.30 na trať čtyři posádky. Jako první téměř doslova proletěly cílem HOLKY ZE ZÁPADU, na druhém místě se umístily dvojnásobné šampionky DRAČICE, za nimi v těsném závěsu YELLOW QUEENS a na čtvrté pozici ČERNOŠICKÉ FOSILIE.

Čtyři nejlepší posádky ve finále kategorie OPEN za bouřlivého povzbuzování diváků zabořily pádla do vln Berounky v 15.45. Závod je vyrovnaný, lodě se střídají ve vedení a s blížícím se závěrem ženou bubeníci své posádky do finále. Pomyslnou cílovou pásku protíná jako první posádka HOKEJISTÉ ZE SOLOPISK, jako druhá posádka TORNÁDO FUTSAL DOBŘICHOVICE následo-

vána posádkou PRAŽSKÝ KLUB DRAČÍCH LODÍ a na čtvrtém místě posádka místního jachtklubu KARLE MAKEJ.

A pak už následuje vyhlášení výsledků a předání cen. Hlavní cenu, kterou je Putovní pohár starosty města Dobřichovice, předal vítězi 5. ročníku závodu dračích lodí v Dobřichovicích družstvu Hokejisté ze Solopisk pan starosta Petr Hampel.

Za přípravu, organizaci a bezproblémový průběh celé akce patří dík pořadatelům a všem, kteří se o to přičinili. Děkujeme rovněž panu starostovi a městskému úřadu za spolupráci při přípravě zázemí a také Cuk-

rárně Hájek Hájková, která připravila ceny pro nejmenší závodníky; v neposlední řadě patří naše díky i Mgr. Tomáši Mouchovi za zajištění zdravotní služby.

Všichni doufáme, že za rok se bubny nad Berouňkou ohlašující šestý ročník závodu dračích lodí rozezní se stejnou intenzitou, jako tomu bylo letos.

*Za pořadatele
Miroslav Ostrý a František Šírotek
Foto: I. Caldová*

Poznámka redakce:

Autoři výše uvedeného článku skromně pomlčeli o tom, že část výnosu z této společensko-sportovní akce bude věnována Dětskému dennímu stacionáři v Dobřichovicích. Za tento chvályhodný čin organizátorům závodu děkujeme.

ORIENTAČNÍ BĚH

Po odmlce opět využívám příležitosti, abych podal krátkou informaci pro zájemce o sport v Dobřichovicích. Náš zapsaný spolek orientačních běžců byl úspěšně registrován a stále funguje.

Po organizační stránce proběhlo mnoho změn, kterým asi nikdo, včetně mne, příliš nerozumí, nicméně stále existujeme, a sice jako součást nadřízeného zapsaného spolku středočeské oblasti, to vše jakýmsi způsobem zastřešené pod Českým svazem orientačních sportů. Jinak sportujeme úplně stejně jako dříve v obou sekcích, tedy v sekci lyžařského a pěšího orientačního běhu.

Závodní sezona lyžařské sekce LOB

proběhla letos poměrně úspěšně. V našem oddíle bylo registrováno osm závodníků. V rámci celé naší republiky bylo organizováno celkem deset závodů v průběhu ledna a února. Počasí lyžařům přálo, sněhové podmínky byly dobré. Členové našeho oddílu se zúčastnili pěti závodů. Na medaile

sice nedosáhli, ale jejich účast přesto hodnotíme jako velmi úspěšnou. Vybojovali dvě čtvrtá místa, ale i ostatní umístění byla většinou v horní polovině výsledkových listin.

V sekci pěšího OB

se u nás letos doposud registrovalo 22 členů. Závody lze samozřejmě běhat i bez registrace, ale pro toho, kdo chce běhat pravidelně nebo alespoň několik závodů za rok, má registrace své výhody, například jistotu nezvýšeného startovného.

Po zimě naplněné neoficiálními závody Pražské zimní ligy začala v březnu závodní sezona pěšího OB, již tradičně prvním závodem v kouzelné krajině v okolí hradu Kost. Dále následovala v březnu a dubnu řada závodů všech oblastí naší republiky. Jezdíme samozřejmě přednostně na akce naší a pražské oblasti, ale často si zajedeme i do jiných krajů, kde to ještě tolik neznáme. V dubnu jsme se jako každý rok zúčastnili Pražských Velikonoc, tříetapových závodů v překrás-

ném kraji kolem Máchova jezera. Z výsledků zmíním třetí místo Pavly Mrázové a čtvrté místo Filipa Kándla. Na přelomu dubna a května se konaly další vícedenní závody, tentokrát na západě Čech, v Mariánských Lázních a okolních hvozdech. Byly to perné čtyři etapy v hezkém ale chladném počasí. Zde Pavla Mrázová potvrdila svou výbornou formu a ve své kategorii vyhrála. Dále jsme měli jedno druhé a dvě čtvrtá místa.

Zatím poslední akcí byl oblastní závod na klasické trati s centrem v Mníšku pod Brdy. Toho jsme se samozřejmě zúčastnili v hojném počtu, byl by hřích nezaběhat si na takřka domácí půdě. Počasí nám sice vůbec neprálo, ale i tak to byl krásný sportovní zážitek. Byla to výzva, zdolávat nástrahy

povědomých brdských kopců, strmých roklí a kamenných polí, mžourat skrz zamížené brýle na promoklou mapu a modlit se, aby se nerozmočila úplně než doběhnu do cíle. Za výsledky se rozhodně nemusíme stydět, jedno první a dvě čtvrtá místa, také ostatní místa v první půlce výsledků.

V květnu a červnu nás čeká seriál víkendových závodů na úrovni republiky pod Ještědem, u Přelouče, ale i za humny, v Řitce. Dále pak mistrovství republiky na krátké trati v okolí Lipnice nad Sázavou a ještě pár oblastních závodů. A pak se již budeme těšit na léto, kdy mnoho z nás tráví dovolenou aktivně na vícedenních závodech v lesích našich i zahraničních.

V. Jaroš

PŘES BRDY NA KOLE A V TEMPU...

V sobotu 22. 4. se konal další ročník závodu TransBrdy, což jistě každý z čtenářů Kukátka zaregistroval. Hlavní závod (z něhož

je fotografie) měřil 61 km a zvítězil v něm místní biker Jiří Hudeček před olympionikem Jaroslavem Kulhavým.

redakce

Zajímá Vás strojírenství?
Rádi pracujete s lidmi?

Hledáme obchodníky.

www.maqfort.cz | info@maqfort.cz | +420 721 313 016 | Pražská 1574, Mníšek pod Brdy

Hobby do zahrady s.r.o.
Karlická 456
252 29 Lety
www.hobbydozahrady.cz
+420 240 201 151

NOVĚ NABÍZÍME

Oplocení Vašich pozemků od výrobce AZ PLOTOVÉ CENTRUM
Pracovní obuv a oděvy

MALÍŘSKÉ A FASÁDNÍ BARVY, OLEJE, LAKY, LAZURY

Široký výběr barev za skvělé ceny, míchání barev na počkání

Prodáváme za internetové ceny, možnost platby kartou, splátkový prodej, poradenství
Výdejní místo e-shopu www.HECHT.cz.
Výdejní místo e-shopu HOBBYDOZAHRADY.CZ.

PRODÁVÁME

- Zahradní stroje a nářadí, hadice a závlahové systémy, nádoby na vodu, chemii a příslušenství k bazénům, žebříky, zahradní nábytek, grily, slunečníky, houpačky, hračky a autíčka pro děti, palivové dřevo, substráty a hnojiva, košíkářské zboží a další výrobky do Vašich domovů a zahrad.

PROVÁDÍME

- Servis strojů všech značek zahradní techniky.
- Brousíme řetězy do pil, nože do sekaček a křovinořezů, zahradní nůžky, a další nářadí.
- Mícháme barvy na počkání, nabízíme i fasádní a malířské služby.
- Prořezy a kácení stromů, údržbu trávníků a další zahradnické práce
- Montáž dřevěného a drátěného oplocení

Znáte obuv KTR ?

KTR je českým výrobcem obuvi, splňujícím přísná ortopedická kritéria, pro zdravotně nezávadnou obuv.

Tuto značku Vám nyní nabízíme.

ČERNOŠICE • Alešova 773

 Najdete nás na facebooku

<https://www.facebook.com/Beruskaobleceni/>

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU
časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně
v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

- * A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4 x 2.800 Kč)
- * A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)
- * A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)
- * A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4 x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.

Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

WELLNESS BAZÉN DOBŘICHOVICE

www.wellnessdobrichovice.cz

Recepce:

257 710 101

- kurzy plavání dětí a kojenců • sauna
- kurzy pro dospělé • aqua aerobik • vířivka

Informace o plavání, kurzech, pronájmu bazénu a wellness:

tel.: 604 954 256 • e-mail: fit@wellnessdobrichovice.cz

- od září navazují kurzy plavání Baby Clubu Ottománek a Plaváček
- nové prostory wellness, od října možnost skupinových rezervací